وآنان که در راه ما با جان ومال جهاد کردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت
می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران ست
قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

دور ششم | سال سوم | شمارهٔ چهاردهم | چهارشنبه ۱۷ سرطان ۱۳۸۳ | ۲۰ جمادی الأول ۱۴۲۵ - 7 July 2004

مدال آزادی به حامد کرزی داده شد

مدال آزادی روز یکشنبه ۱۴ سرطان در شهر فلادلفیای ایالات متحدهٔ امریکا از طرف مؤسسهٔ فلادلفیا طی مراسم خاصی به حامدکرزی داده شد.

مدال آزادی پیش از این برای جیمی کارتر و دوکلریک رؤسای جمهور اسبق امریکا، نلسن ماندیلا رهبر و رئیس جمهوی پیشین آفریقای جنوبی، کلف اویل رئیس جمهور چکوسلواکیا وکوفی عنان دبیرکل سازمان ملل متحد داده شده است. گفته شده است که این جایزه امسال به حامد کرزی به پاس خدماتی که در راه آزادی، تأمین صلح و امنیت، وحدت، تحکیم ثبات و دموکراسی انجام داده است، تعلق گرفته است. آقای کرزی روز شنبه عازم امریکا شد وپس از دریافت مدال آزادی روز دوشنبه به وطن برگشت.

دبدخشان ولایت خلک د انتخاباتو د کمېټې دفتر له کاره څخه ناراضه دي

د بي بي سي راډيو د خبر له مخې د افغانستان په شمال ختيځ د بدخشان ولايت په بيلابيلو سيمو کې زيات خلك شکايت کوي چې دافغانستان په راتلونکو ټولټاکنو کې د برخې اخيستنې په منظور دهغوی دنوم ليکنې له پاره تدبيرونه نه دي نيول شوي.

دهغه ولايت يو شمير خلك وائي چې په انتخاباتو کې دبرخې اخيستنې دکارتونو د تر لاسه کولو لپاره دنوم دثبت مرکزونه دهغوی د استوګنې له سيمو څخه ډير لرې دي او دغو مرکزونو ته درسيدو امکان نشته.

دغه راز ديمګان ولسوالي استازی ډير په غوسه ښکاريده او په داسې حال کې چې دهغه ولايت د والي په دفتر کې راټول شوي وو، يو تن ئې دخلکو ستونزې داسې بيان کړې: زموږ حوزه ډيره لرې ده او موږ په ۷۴ ساعتو کې هلته رسيږو، هيله من يوو چې حکومت زموږ ستونزې حل کړي او زموږ قانوني حق تلف نشي.

دبدخشان ولايت د درايم او يفتل د ولسواليو خلکو هم شکايت کړی
۸ مخ

مخالفت میان قوماندانی امنیهٔ بلخ و قول اردوی شماره هفت مردم را نگران کرده است

در پی تبادل اتهامات مبنی بر دست داشتن در قاچاق مخدرات میان مسؤولان دولتی در بلخ تشنج شدیدی آن ولایت را فراگرفت.

حادثه از آنجا آغاز گردید که مسؤول ادارهٔ ۶۶ امنیت ملی بلخ با کشف وضبط ۳۶ کیلو از مواد مخدر در موتر حاجی بسم الله قندهاری جنرال خاکریزوال قوماندان امنیهٔ آن ولایت را متهم به دست داشتن در این قضیه نمود، گفته می شود از نزد حاجی بسم الله نامه های سفارشی برای تردد از طرف قوماندان امنیه به دست آمده ونامبرده نیز جواز حمل سلح از این قوماندانی را در اختیار داشته است. قومندانی امنیه با رد دست داشتن در این ماجرا، جنرال عطا محمد قوماندان قول اردوی شماره ۷ را که در شهر مزار شریف متمرکز است متهم به جعل این قضیه وتوطئه علیه خویش نمود.

به دنبال این اتهام نیروهای قول اردوی شماره هفت و دفاتر و قرار گاه های پلیس را اشغال و قومندان امنیه را در خانه اش محاصره نمود.
ص۵

مافیای قاچاق کودکان در کشور

ص۳

مشاور سیاسی آیساف در تبصره بر خبر دستگیری قاضی محمدصدیق توسط نیروهای آن:

نیروهای آیساف تاکنون هیچ کسی از مردم افغانستان را دستگیر نکرده اند

در شمارهٔ گذشتهٔ هفته نامهٔ مجاهد خبری در مورد دستگیری یکی از قضات ستره محکمه (دیوان عالی) توسط نیرو های آیساف، به نشر رسیده بود.خانم کترین فینی مشاورسیاسی فرماندهی آیساف در یک پیام به دفتر جمعیت ، از این دستگیری اظهار بی اطلاعی نموده وگفته است که آیساف تاکنون هیچ کسی از مردم افغانستان را دستگیر وتوقیف نکرده است. جهت به دست آوردن اطلاع دقیق تر از این مساله ما خبرنگار خود را به منطقه اعزام نموده از مردم محل و خانوادهٔ مولوی محمد صدیق جویای حقایق گردیدیم. اظهارات کسانی که روز پنجشنبه در محل حضور داشتند و همچنان تأیید اعضای خانوادهٔ نامبرده حاکی از آن است که ساعت ۶ صبح، سه موتر سرف بدون شمارهٔ جواز که در آن چند نفر خارجی و افغانی با لباس های نظامی سوار بودند به محل آمده و به منزل مولوی مذکور داخل شدند و شروع به تیراندازی هوایی کردند. و بعدا یک زن افغان نیز در جریان تلاشی به آنان پیوست.

مولوی محمد صدیق با هفت تن دیگر بعدا به وسیلهٔ همان موتر های سرف بدون شمارهٔ جواز از محل به جایی نامعلوم انتقال یافتند.

مردم محل می گویند که از ۱۲ظهر به بعد نیروهای ایساف وارد محل شدند و به بازرسی خانهٔ مولوی محمدصدیق پرداختند، مادر مولوی محمدصدیق به خبرنگار مجاهد گفته است افراد مسلح خارجی که حین گرفتار کردن مولوی محمدصدیق و برادرانش همهٔ ما زنان وکودکان را گرسنه وتشنه در زیر آفتاب قرار داده بودند با فرا رسیدن نیروهای ایساف اجازه یافتیم که به داخل خانه ها برویم، چند تا کودک اکنون از اثر این کار بیمار شده اند.

شورای علمای افغانستان طی اعلامیه یی از نیروهای خارجی در افغانستان خواسته است تا بدون تفاهم با دولت افغانستان از دستگیری افراد خودداری ورزند. حدود یک صد نفر از مردم منطقهٔ یکه توت با مراجعه به ستره محکمه و دیدار با قاضی القضات خواهان اقدامی جدی از طرف ستره محکمه شدند و گزارش کتبی مفصلی هم از جریان این دستگیری به قاضی القضات سپردند . یک منبع مسؤول ستره محکمه می گوید که محترم قاضی القضات شخصا در این باره با سفیرکبیر ایالات متحدهٔ امریکا در تماس شده و امیدوار است
ص ۸

انتخابات

سیاست یک بام و دو هوا

ص۲

په ننګرهار، خوست، کندهار او زابل کی دنومونو دثبتولو کار له مشکل سره مخامخ شوی دی

دافغانستان د انتخاباتو د کمېټې کميسيون مرستيال وويل په ننګرهار، کندهار، خوست او زابل ولايتونو کې دراي ورکونکو دنومونو ثبتولو کار مشکل سره مخامخ شوی دی. دغه منبع نن له ارنا خبر اژانس سره په مرکه کې وويل چې په دغه ولايتونو کې دامنيتي ستونزی دنومونو دثبتولو دخنډيداسبب شوی دی او ملګري ملتونه او دافغانستان چارواکي هڅه کوي چې په دغو سيمو کې دنومونو دثبتولو زمينه ژر تر ژره برابري کړي هغه زياته کړه چې تر اوسه په ټول هيواد کې په شرايطو پوره لسو مليونو کسانو څخه پنځه مليونو شپږو لکو خپل نومونه ليکې دي. دی وويل دوران کال لږم مياشتې ته دانتخابتو خنډيدل رد کړل او وويل له موافقې سره سم پارلمان او ولسمشری انتخابات په يووخت دتلې په مياشتې کې تر سره کيږي.

د کابل ـ تورخم لویه لاره به کله جوړه شی؟

پامیر

دکابل ـ تورخم لويه لاره چې دهيوادوالو له پاره داقتصادي ارزښت په لحاظ ستر اهميت لري له تيرو دوه نيمو کالو راپدې خوا په پرله پسې توګه څو خله تر جوړولو لاندې ونيول شوه خو ديو شمير معاذيرو له مخې نی کار سرته ونه رسيد او تر نن پورې دغه خنډ او خنډ له ښخه لرې نشو.

لوبرې خو پاکستان د تورخم ـ جلال آباد د لونې لارې جوړولو ژمنه وکړه، خو نه نې پخپله جوړه کړه او نه نې بل چاته پريښوده، چې په خپل وخت نې جوړه کړي. اوس ددغه سړک ترون د اروپائي ټولنې په مرسته له يوې چيناني کمپنۍ سره. لاسليک شوی او څه موده مخکې نې کارونه په مقدماتي دول پيل شول، خو دنده مرغه په کندر کې. د چيناني ساختماني کمپنۍ ديولسو تنو کارکوونکو، له خواشينوونکي پيښې وروسته، دجلال آباد ـ تورخم دسړک جوړولو کار هم خنډيدلی دی. چې دنوموړي سړک دزياتي خرابۍ او کندو کپر له امله خلک له زياتو ستونزو سره مخامخ دي.

له يوې خوا پخواني تورہ ليکه چې تر جوړيدو لاندې ده له موانعو او خنډونو نه ډکه ده او له بلخوا کوڅنۍ فرعي او موقتي لارې چې دسړک دکارکوونکو له خوا جوړې شوي دنقليه وسايطو دتګ راتګ په کار کې زياتي ستونزي پيدا کړي دي

دکابل ـ تورخم په لاره اوس په زرګونو لوی او کوچنی موټر، کانتينر لرونکي کومازونه او دترانزيت مالونو
۶ مخ

اساسات قانون اساسی شرق میانهٔ بزرگ

مقایسه یی بین قانون اساسی مؤقت عراق وقانون اساسی افغانستان
ص ۵

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس : کابل- چهار راهی پروان دوم جادهٔ بادام باغ
صندوق پستی : ۲۲۶
شماره های تلفن:
تلفن: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹
E-mail: mujahidweekly@yahoo.com

سرمقاله

به عقب انداختن انتخابات پارلمانی

اشکالات حقوقی وناهنجاریهای سیاسی

در موافقت نامهٔ بن برگزاری انتخابات عمومی جهت ایجاد یک دولت دموکراتیک وبا ثبات در پایان دورهٔ انتقال مسجل شده و براین مسأله در قانون اساسی کشور نیز تأکید گردیده است.

لویه جرگهٔ اضطراری که خود به عنوان گامی در جهت تطبیق موافقت نامهٔ بن تلقی می گردید در نهایت امر دورهٔ دولت انتقالی را دوسال تعیین کرده بود که در ماه جوزای امسال میعاد آن به پایان رسیده است که باید همزمان با پایان یافتن این دوره برمبنای فیصلهٔ لویه جرگهٔ اضطراری وتأکید قانون اساسی بر آن، انتخابات ریاست جمهوری وپارلمانی انجام می پذیرفت که به دلائلی به ماه سپتامبر ۲۰۰۴ / میزان امسال به تأخیر انداخته شد.

در لویه جرگهٔ تصویب قانون اساسی به اتفاق از سوی نمایندگان مردم پافشاری شد تا براجرای همزمان انتخابات ریاست جمهوری وپارلمانی تأکید صورت گیرد. پس از آن به تکرار از سوی مقامات دولت به ویژه از سوی رئیس دولت در سفر و حضر به برگزاری همزمان این دو انتخابات تأکید شد خاصه در سفر اخیر ایشان به ایالات متحدهٔ امریکا. اما از چند ماه پیش بدین سو در برخی از حلقات اثر گذار بر سیاست افغانستان و توسط جمعی از گروه ها و رسانه های درونی وبیرونی به دلائلی آشکار وپنهان بحث هایی در جهت جدا سازی این دو انتخابات (انتخابات ریاست جمهوری وپارلمانی) مطرح می شده است تا اذهان عمومی را برای قبول این مقصد مهیا سازند.

اخیراً مجلس کابینه دیروز سه شنبه ۱۶ سرطان به اشتراک کمیسیون مشترک انتخابات تشکیل جلسه داد تا سخنان کمیسیون مشترک انتخابات را که بر محور لزوم به تأخیر انداختن انتخابات پارلمانی می چرخید استماع نماید. هرچند در پایان، مجلس کابینهٔ دولت قراری در این باره صادر نکرد ورئیس دولت از کمیسیون مشترک خواست تا دلائل به تأخیر انداختن انتخابات پارلمانی را به مردم ابلاغ دارند تا آنان قانع شوند! اما مسؤول دارالإنشای کمیسیون مشترک انتخابات آقای فاروق وردک شام دیروز اظهار داشت که انتخابات ریاست جمهوری به ماه اکتوبر و انتخابات پارلمانی احتمالاً به بهار ۲۰۰۵-که جوزای سال ۱۳۸۳ باشد- به عقب خواهد افتاد.

اکنون سؤال این جاست که انتخابات ریاست جمهوری جدا از انتخابات پارلمانی چگونه صورت می پذیرد و دولت آینده در غیاب پارلمان چگونه وظایفش را درچهارچوب قانون اساسی کشور به انجام می رساند؟

یک نگاه کوتاه به فصلهای رئیس جمهور و شورای ملی در قانون اساسی نشان می دهد که بیشترینه از وظایف وصلاحیت های رئیس جمهور بستگی به وجود پارلمان، ولسی جرگه ویا شورای ملی دارد؛ به گونهٔ مثال: شش بند از بندهای ۲۱ گانهٔ مادهٔ ٦٤ قانون اساسی که صلاحیتها و وظایف رئیس جمهور را مشخص می سازد متوقف بر وجود شورای ملی و یا پارلمان(ولسی جرگه) است، به ویژه این شش بند در بر گیرندهٔ مهمترین وظایف و صلاحیتهای رئیس جمهور است؛ به گونهٔ آتی:

- «تعیین خطوط اساسی سیاست دولت به تصویب شورای ملی».
- «اعلان حرب و متارکه به تأیید شورای ملی».
- «فرستادن قطعات قوای مسلح به خارج افغانستان به تأیید شورای ملی».
- اعلان حالت اضطرار به تأیید شورای ملی و خاتمه دادن به آن».
- «تعیین وزرا، لوی سارنوال، رئیس بانک مرکزی، رئیس امنیت ملی و رئیس سره میاشت به تأیید ولسی جرگه وعزل وقبول استعفای آنها».
- «تعیین رئیس واعضای ستره محکمه به تأیید ولسی جرگه».

ص۵

انتخابات سیاست یک بام و دو هوا

پوهنمل سیدعنایت الله شاداب

افغانستان در شرایط ویژهٔ کنونی سخت ترین مرحلهٔ زندگی سیاسی خویش را سپری می کند.

چالش های تازه یی که اکنون ملت ما در برابر آن قرار گرفته است، بیشتر از این جهت دغدغه زاو نگرانی آفرین است که برنامه ریزی آن ها توسط اشخاص و ارگان هایی صورت می پذیرد که به نام این ملت حکومت می کنند و متأسفانه مرجعی هم وجود ندارد که این اشخاص وارگان ها را در مورد آنچه می کنند استجواب و استیضاح نماید.

آری! در روشنایی همچو یک طرز دید است که موضوع به تأخیر انداختن انتخابات به صورت عام وبه تأخیر افگندن انتخابات پارلمانی به صورت خاص، به حیث یک موضوع داغ مورد توجه قرار می گیرد ونیروهای واقعاً مردمی و برخاسته از متن ملت همه هم وغم خود را بر محور آن متمرکز می سازند.

یقیناً ملت رنجدیده ومظلوم ما با گذار از مرحلهٔ مبارزه و سرکوب گروه های مزدور وانتقال قدرت توسط مجاهدین، چشم به راه برپایی نظامی بودند که ارادهٔ ملی آن ها را تمثیل نماید، زمینهٔ مشارکت ملی در عرصه های توسعهٔ سیاسی، اقتصادی واجتماعی را فراهم کند و نقطهٔ پایانی باشد، برای استبداد در همه اشکال آن.

اما با تأسف فراوان، متصدیان امور در مرحلهٔ کنونی، به جای آن که گامی در راستای تنش زدایی، ایجاد زمینه های تفاهم ملی وفرو کاستن از بحران اعتماد حاکم، برداشته باشند، بحران های نوسیاسی، اقتصادی، اجتماعی واخلاقی را هسته گذاری کردند-که جزبحران آفرینان- همه احاد ملت را دچار دغدغه وتشویش نموده وهمین امر موجب شده است که ادارهٔ مؤقت، آن جایگاه واعتمادی را که در آغاز این تحول درمیان مردم داشت، دولت انتقالی آن را از دست بدهد.

گویی از همان آغاز تحول کنونی گروهی در تبانی با برخی حلقات ویژهٔ بیرونی وظیفه گرفته بودند که به فحوای همان مثل معروف با گل آلود کردن آب ماهی دلخوا خود را به دست آرند.

موضوع به تأخیر انداختن انتخابات که اینک برای بار دوم در بازی های سیاسی افغانستان به تجربه گرفته می شود در تضاد با مفاد سازش نامهٔ بن و مواد مندرج قانون اساسی است و یکی از موضوعاتی است که می توان آن را در روشنایی پیش زمینه های ذیل به بحث گرفت:

اظهار نظرهای چندی قبل آقای خلیل زاد سفیر ایالات متحدهٔ امریکا در کابل، مصاحبهٔ عریض وطویل بارنت روبین از طریق بی بی سی، نظر خواهی از گروه های جدید الولادهٔ به اصطلاح احزاب سیاسی- که تمثیل آن ها از اقشار مختلف شدیداً مور سؤال است- و برگزاری همایش به نام جوانان همه وهمه آگاهان امور را بر آن داشته است که در پیوند به سیاست دولت و حامیان آن، در به تأخیر انداختن انتخابات اظهار نظر نمایند وموضعگیری های بازیگران عرصهٔ سیاست افغانستان - چه داخلی وچه خارجی- وانگیزه های آن ها را به بحث وارزیابی گیرند.

اکنون پرسش اساسی که همه اذهان را به خود مشغول کرده این است که چرا انتخابات پارلمانی وریاست جمهوری برای دومین بار به تأخیر انداخته می شود؟ پاسخ به این پرسش را به صورت عام می توان در دو محور به خوانش گرفت:

۱- دولت ومطبوعات وابسته به آن وگروه هایی که دارند بابهره جویی از جو جدید سیاسی نان ونامی به دست آرند. همه وهمه در پاسخ به پرسش بالا فقدان امنیت وحاکمیت گروه های مسلح و به تعبیر دیگر جنگ سالاران وتفنگ داران را عنوان می کنند.

۲- مجاهدین ونیروهای ملی و غیروابسته وکارشناسان به دور از حلقهٔ زد وبندهای سیاسی، انگیزهٔ اصلی به تعویق انداختن انتخابات را در حذف نیروهای جهادی وزمینه سازی برای ایجاد پارلمانی بخوانش می گیرند که در آن نه حرفی از افتخارات جهاد رهایی بخش ومقاومت ملی برضد تروریزم باشد و نه هم کلامی در دفاع از هویت ملی وپاسداری از ارزش های دینی وفرهنگ ملی...

برنامه ریزان به تأخیر انداختن انتخابات، به این پندارند که با آمدن چنین حالتی می توان پارلمان دلخواه خود را به دست آورد که خود همان سناریوی دیکتاتورهای ماهیتاً مردم کش وهویت سوز و دموکراسی شعار حاکم در شرق میانه و ...است.

موضوع به تأخیر انداختن انتخابات که اینک برای بار دوم در بازی های سیاسی افغانستان به تجربه گرفته می شود در تضاد با مفاد سازش نامهٔ بن و مواد مندرج قانون اساسی است

پیامدها وتبعات تصمیم به تعویق انداختن انتخابات را در چند محور ذیل می توان به بحث گرفت:

۱- نخستین حرفی را که در پی به تأخیر انداختن انتخابات می شود عنوان کرد همانا مشروعیت دولت فعلی است.

دولتی که به اقتضای مفاد سازش نامهٔ بن وقانون اساسی جدید باید میعاد مشروعیت آن در جوزای ۱۳۸۳ پایان یابد، در صورت معطل ساختن روند انتخابات، این دولت دیگر با چه دلیل ومدرکی می تواند در قضایای مربوط به مقدرات سیاسی، اقتصادی و... تصامیمی اتخاذ نماید. مردم بربنیاد کدام تعهد وفیصلهٔ خود مکلف اند از آن اطاعت نماید؟ آیا نافرمانی از چنین حکومتی را می توان خروج از ارادهٔ ملی عنوان کرد.

بناءً هر قول وقراری که از طرف این حکومت بعد از تاریخ یاد شده در موافقتنامهٔ بن وقانون اساسی گرفته می شود فاقد مشروعیت بوده واین عمل بدون شک خود گامی است در جهت بحران آفرینی های جدید که خداوند ملت ما را از شر آن نجات دهاد.

۲- حرفی دیگر که به حیث یکی از موارد قابل اندیشه در محراق توجه قرا می گیرد همانا نبود یک مرجع پرسشگر واستجواب کنندهٔ قانونی از تصرفات وعملکردهای گروهی است که به نام دولت انجام می دهند، گروهی که فاقد هرگونه مشروعیت مردمی بوده و همین نقیصه وکاستی در چهارچوب دولت انتقالی موجب گردیده است که همه کارها وبرنامه های دولت در دایره یی از ابهام وغموض قرار گیرد و فاقد هرگونه شفافیتی باشد که از آن حرف می زنند.

این شورای وزیران تا چه وقت می تواند به دور از صلاحیت خود در مورد قضایای مهم کشور و ترسیم خطوط برای چهارچوب بندی زندگی مادی ومعنوی این ملت تصامیمی را اتخاذ نماید، تصامیمی که از همین حالا پیامدهای آن را در عرصه های سیاسی، اقتصادی، اجتماعی به ویژه در عرصه های اخلاق به گوشت وپوست خود لمس می کند. پیامدهایی که داغ ننگ وعار آن سابقهٔ تاریخی آن را زیر سؤال برده است.

پرسش دیگری که در این راستا به طور جدی مطرح شده این است که آیا باهمان منطق نظریه پردازان به تأخیر انداختن انتخابات پارلمانی که فقدان امنیت وحاکمیت جنگ سالاران به حیث یک عامل عدم برگزاری آن قلمداد می کنند، نمی توان انتخابات ریاست جمهوری را- افزون بر تصریح و تأکید قانون اساسی بر برگزاری یکجایی هر دو انتخابات- زیر سؤال برد؟

آیا این پرسش مطرح نمی شود که آقای کرزی به حیث یک کاندیدای ریاست جمهوری با قرار داشتن در کرسی ریاست خود و با برخورداری از نیروی نظامی ارسال شده از طرف ناتو، کاندیداهای رقیب خود را تحت فشار قرار دهد وفضای پیروزی آنان را مکدر سازد؟!

باطرح چنین پرسش هایی به صراحت می توان درک کرد که اساساً امنیت وفقدان آن موضوع اساسی نبوده وعامل اصلی چیز دیگری است که همانا جلوگیری از به میان آمدن پارلمانی است که در آن نمایندگان واقعی مردم دست بالا داشته باشند.

وهمین است سیاست یک بام و دو هوا در مورد انتخابات که در فرهنگ عامیانهٔ ما کار برد گسترده یی دارد.

اگر حاکمیت جنگ سالاران مورد سؤال است باید دانست که به تأخیر انداختن انتخابات پارلمانی مشروعیت دولت آقای کرزی واعتبار قانون اساسی را نیز سوال می برد؟؟

مجاهدین
گذار از تنظیم های جهادی به احزاب سیاسی

محمدنسیم فقیری

بدون شک مجاهدین جزء مهم تاریخ معاصر افغانستانند که به درازای بیش از ربع قرن در صحنه های نظامی و سیاسی کشور حضور دارند. این حضور با افکار واندیشه ها و برداشت هایی متفاوت ودر شکل وقالب تنظیم ها وتشکل های مختلف با قوت ها وضعف ها، راستی ها وکجی ها، خدمت ها وخیانت ها، جهاد در راه خدا وجنگ برای قدرت، مبارزه درراه آزادی ونجات مردم، زجر وآزار مردم، عشق به شهادت و هوس شهرت وثروت و... همراه بوده است.

دراین جا به صورت بسیار مختصر وگذرا به شرایط دیروز وامروز وضرورت بازسازی وسازماندهی مجدد سازمان های جهادی در مطابقت با احکام قانون اساسی وقانون احزاب سیاسی اشاره می شود:

بعد از انفاذ قانون اساسی ۱۳۴۳ زمینه برای تبارز جریانا ت سیاسی آماده گردید.ولی به دلیل عدم تصویب وتوشیح قانون احزاب سیاسی، جریانات مذکور به صورت احزاب درنیامدند و رسمیت نیافتند. در دوران مذکور وبه ویژه دراواخر دههٔ دموکراسی ، نهضت اسلامی در کشور که عمدتاً در پوهنتون ها، مدارس دینی و مکاتب به نام "جوانان مسلمان" شهرت یافته بود، به صورت روز افزون وسعت وگسترش می یافت وهزاران نفر در تظاهراتی که در مرکز و ولایات از سوی آن برگزار می گردید، شرکت می کردند واز لحاظ نفوذ و حمایت مردمی به هیچ گروه دیگر قابل مقایسه نبود زیرا گروه های دیگر فقط در ساحهٔ مراکز تعلیمی محدود بودند ودر تظاهرات شان نیز فقط محصلان یا متعلمان شرکت می کردند...

این نهضت بعداً "جمعیت اسلامی افغانستان" نام گرفت و به کار سازماندهی منظم وتشکیلات حزبی پرداخت که باکودتای ۲۶سرطان داوودخان واستقرار نظام دیکتاتوری با شرایط بس سخت ودشوار مواجه گردید واکثر شخصیت های مهم ومعروف آن به زندان افگنده شدند ویا به شهادت رسیدند.

به ناچار مرکز جمعیت با هجرت رهبر آن (استاد ربانی) وبعضی از کادرهای رهبری به پشاور منتقل گردید و به زودی در مورد چگونگی مبارزه با رژیم استبدادی داوودخان دچار اختلاف وانشعاب گردید وتعدادی از اراکین جمعیت به رهبری حکمتیار، حزب اسلامی را تشکیل دادند واین نخستین شگاف وانشعاب بود که در نهضت نیرومند اسلامی کشور، اتفاق افتاد.

با کودتای خونین و ننگین ثور ودرادامه باتجاوز عریان ولشکرکشی بی شرمانهٔ امپریالیزم سرخ شوروی، جهاد مسلحانه وسرتا سری در کشور آغاز گردید وروز به روز گسترش می یافت. همه روزه صدها تن ازهموطنان ما به صفوف جهاد ومجاهدین یا به مراکز مجاهدین درپاکستان وایران ویا به سنگر های جهاد در داخل کشور می پیوستند... تلاش ها جهت وحدت دوبارهٔ نهضت اسلامی توسط علما ومحصلان آغاز یافت وبالاخره در ۵میزان ۵۷، جمعیت اسلامی به رهبری استاد ربانی وحزب اسلامی به رهبری قاضی محمد امین وقاد تحت نام« حرکت انقلاب اسلامی افغانستان» باهم اتحاد نموده واز رهبری تنظیم های خویش استعفادادند و آن را در تنظیم جدید مدغم ساختند ومرحوم مولوی محمدنبی محمدی را به حیث امیر پذیرفتند. گفتنی است که قبل از کودتای ثور نیز برای وحدت صفوف جمعیت و حزب تلاش صورت گرفته بود وبا استعفای استاد ربانی و حکمتیار، قاضی محمد امین به حیث امیر پذیرفته شده بود که این وحدت دوامی نیاورد وحزب تحت قاضی وقاد وجمعیت تحت رهبری استاد ربانی به فعالیت جداگانه ادامه دادند. وحدت حزب وجمعیت تحت نام حرکت انقلاب اسلامی افغانستان وامارت مولوی محمدی دیری نپایید وپس از سپری شدن چندماه، دوباره ازهم جداشدند ولی این بار،تنظیم دیگری را از خود به جاگذاشتند.بدین معنی که مولوی محمدی با تعدادی از افراد دیگر تحت نام حرکت انقلاب به فعالیت ادامه دادند. وبدین ترتیب یک تنظیم دیگر جهادی نیز در کنار آن دو اضافه گردید! همچنین مولوی محمد یونس خالص حین وحدت جمعیت وحزب وتشکیل حرکت انقلاب، در حالی که مسؤول فرهنگی حزب بود، به حرکت نپیوست و نام ونشان حزب اسلامی را به امارت خودش حفظ کرد.

در زمستان ۱۳۵۷ حضرت صبغت الله مجددی از اروپا به پشاور آمد وجبههٔ ملی نجات افغانستان را تشکیل داد وبعدها پیرسیداحمد گیلانی محاذ ملی اسلامی را اساس گذاشت که بدین صورت طی یک مدت کوتاه شش تنظیم جهادی عرض وجود نمود...

درسال ۱۳۵۹ پنج تنظیم جهادی (جمعیت، حزب اسلامی به رهبری خالص، جبهه، حرکت ومحاذ) اتحاد اسلامی برای آزادی افغانستان را تحت رهبری استاد سیاف – که تازه از زندان رها شده بود- تشکیل دادند که بعد از مدتی از هم پاشید و تنظیم های شامل در اتحاد مذکور، فعالیت های شان را به صورت مستقل از سر گرفتند ولی تعدادی با استاد سیاف باقی ماندند ونام ونشان اتحاد اسلامی را حفظ نمودند وبدین صورت بازهم یک تنظیم دیگر به خانوادهٔ تنظیم های جهادی اضافه گردید.

در سال ۱۳۶۰ همه تنظیم های جهادی(هفت تنظیم) تحت نام «اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان» با هم اتحاد نمودند تا در برابر تجاوز شوروی و رژیم دست نشاندهٔ آن در کابل موقف وموضع مشترک داشته باشند و این زمانی بود که مولوی نصر الله منصور از حرکت انقلاب جدا شده وتحت همین نام تنظیم دیگری را رهبری می نمود...

با انحلال اتحاد مذکور، سه تنظیم(جبهه، محاذ وحرکت مولوی محمدی) تحت همان نام«اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان» اتحاد تازه یی را تشکیل دادند که به اتحاد سه گانه معروف شد وهفت تنظیم دیگر (جمعیت، حزب حکمتیار، حزب خالص، اتحاد اسلامی استاد سیاف، حرکت انقلاب منصور، حرکت انقلاب مولوی موذن وجبههٔ نجات مولوی محمد میر معاون مجددی) تحت همان نام «اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان» اتحاد دیگری را تشکیل دادند که به اتحاد هفت گانه شهرت یافت...

با انحلال اتحاد های مذکور، همه تنظیم ها به حال اولیه بر گشتند و از این میان مولوی محمدمیر و مولوی موذن به اتحاد اسلامی استاد سیاف پیوستند و دیگر چیزی به نام جبههٔ نجات ملی به رهبری مولوی محمدمیر وحرکت انقلاب مولوی موذن وجود نداشت، زیرا آن ها به عضویت اتحاد اسلامی در آمده بودند و در واقع این دو تن از تنظیم های سابقهٔ خویش بریده بودند عملاً دارای کدام تنظیم نبودند وفقط به نام وجهت مقابله بااتحاد سه گانه وبزرگ جلوه دادن اتحاد هفتگانه علم شده بودند وبس!

ادامه دارد

مافیای قاچاق کودکان در کشور

علی کوهستانی

حقیقت دارد رشته ها وشبکه هایی متعدد برضد مردم افغانستان به صورت آشکار وپنهان فعالیت دارند، یکی از این گروه های جنایتکار کودک ربایان هستند که فعالیت آنان در این روزها در کشور وسعت وگستردگی بیشتر کسب کرده است.

بنا بر این ربودن کودکان موج نوی از وحشت در کشور به حساب آمده، مراجع دولتی واقشار مختلف جامعه را گرفتار تأثر و حیرت کرده ووا دار به عکس العمل هایی مختلف ساخته است.

رئیس دولت انتقالی اسلامی افغانستان، حامد کرزی با صدور فرمانی مبنی بر اجرای اشد مجازات در مورد یکی از مجرمان کودک ربایی نه تنها به در خواست جدی خانواده ها و برخی رسانه ها جامهٔ عمل پوشاند که مجریان نظم و قانون را نیز اطمینان بیشتر بخشید تا باور داشته باشند که مقامات بالایی نظام نیز در برابر این گونه اعمال وحشت آور ضد بشری جدیت و قاطعیت دارند و نا گفته نماند که اجرای اشد مجازات یعنی اعدام در وضعیت حساس موجود به تنهایی می تواند عامل مهم بازدارنده علیه دسته های مافیایی کودک ربا باشد.

تا کنون موجی وسیع از نا رضایتی مردم نسبت عدم به قاطعیت دستگاه های دولتی در برابر مسؤولان، وجود داشت به ویژه والدین احساس درد و اندوه خود رانسبت به روشی که در شعبات گوناگون حراست از قانون وجود دارد پنهان نمی کردند؛ روشی که بنا به اظهارات برخی ناظران و منتقدان سبب گردیده است تاتعدادی از افراد مشکوک و متهم رها گردند و آن گونه که لازم است مجرمی به مجازات نرسد.

انتشار خبر صدور فرمان اعدام یک مجرم کودک ربا که تصور می شود یک عنصر مرکزی در این شبکهٔ مافیایی بوده باشد، نه تنها این که جدی بودن این خطر و ضرورت مقابلهٔ متناسب با آن را تأیید و تأکید می کند که در

انتشار خبر صدور فرمان اعدام یک مجرم کودک ربا که تصور می شود یک عنصر مرکزی در این شبکهٔ مافیایی بوده باشد، نه تنها این که جدی بودن این خطر و ضرورت مقابلهٔ متناسب با آن را تأیید و تأکید می کند که در عین حال ثابت کنندهٔ این حقیقت است که افغانستان در واقع با گروه ها و دسته های متعدد مافیایی که حضور واقعی دارند مواجه بوده است و آنچه گفته می شود تبلیغات محض نیست

عین حال ثابت کنندهٔ این حقیقت است که افغانستان در واقع با گروه ها و دسته های متعدد مافیایی که حضور واقعی دارند مواجه بوده است. و آنچه گفته می شود ، تبلیغات محض نیست.

وزیر داخله طی یک کنفرانس مطبوعاتی، با صراحت عنوان کرد که طی سال گذشته پلیس صدها واقعهٔ اختطاف را پی گیری نموده و تعدادی از کودکان را از چنگ آدم ربایان نجات داده است.

اظهارات یک مسؤول جنایی قوماندانی امنیهٔ ننگرهار در پاسخ به خبرنگاران مدرک واضح دیگری است که این رخداد ها را واقعی ثابت می کند. این منبع پلیس جنایی می گوید: ما جسد چهار کودک را طی هفتهٔ گذشته به دست آوردیم که اعضای بدن آنها قبلاً بریده شده بود.

از این بر می آید که جبههٔ جدیدی بر ضد ملت مظلوم و مسلمان افغانستان و با هدف بر هم زدن نظم و سکون نسبی موجود در کشور به راه انداخته شده و ریشه در اغراض و مقاصد شوم و شیطانی شبکه های وسیع منطقه یی وحتی ریشه در تمایلات آزمندانهٔ شبکه های مافیای جهانی دارد. بنا بر این مقابله با این خطر، همه جانبه ، و منصفانه باید به اجرا در آید.

اما آیا این کافی خواهد بود که مدت ها بعد از آن که فرصت های مناسب از دست رفت و مدتی هم صرف ندانم کاری های مقامات گردید و مناقشه های ضد و نقیض هم در این باب صورت پذیرفت، حالا فقط با صدور فرمانی مبنی به تفویض صلاحیت اعدام به مراجع مربوط قانع باشیم؟

آیا این بسنده است که شخص به جرم اختطاف کودکی اعدام شود؟

ساده لوحی خواهد بود که اگر جوانب گوناگون اما به هم پیوستهٔ این حرکت و مقابله با آن، نا دیده بماند، فساد موجود در ادارهٔ دولت که سبب رواج ارتشا و اعمال نفوذ نا روا در قضایای مختلف می گردد و زمینهٔ سوء استفاده های گوناگون را ممکن و میسر می سازد ، همراه با عدم رعایت اصل مکافات یا مجازات متخلف در دستگاه دولتی، می تواند بازهم موانع جدی بر سر راه تحقق احکام قانون و اجرای عدالت ایجاد نماید.

به گونهٔ مثال باید گفت آیا نزد مقامات مسؤول این پرسش مطرح بوده است که بنا بر کدام زمینه ها و عوامل اندازهٔ جرایم ونا امنی در کشور ، به مقایسهٔ یک سالی که گذشت روبه ازدیاد بوده است؟

آیا ممکن نیست گوشه یی از عوامل حمایت و ترویج این خراب کاری و دهشت افگنی به عمال و عناصری در رده های بالایی قدرت منصوب باشد؟

چرا از یک سو نظم و امنیت به صورت روز افزون در ولایات به هم می خورد و از جانبی دگر به صورت منظم و برنامه شده ، اختطاف کودکان و گروگان گیری ازدیاد می یابد!؟

ایا این به معنای نا توانی مقامات امنیتی کشور بوده نمی تواند !؟

باید به این مسائل و موارد نیز توجه و تأمل مسؤولان معطوف گردد. مقامات باید واقف بوده باشند که برخی مسائل مستقیماً به ناتوانی و بی کفایتی مراجع مسؤول امور امنیتی کشور بر می گردد. در صورتی که قابلیت مدیریت در مراجع امنیتی دگرگون نشود ، ممکن است صدور فرمان به تنهایی بسنده نباشد.

مقامات باید سطح بازپرس در تمام رده های ادارات دولتی را بالا ببرند و رنه آنچنان که باید در این جهت پیروزی مهم به دست نخواهد آمد.

اندرز های شاهنامه

بخش چهارم

سهراب پرند

هوشنگ فرزند کیومرث به خون خواهی پدر می شتابد، تا آن دیوی را بکشد که خون پدرش ریخته است . به این آرزو می رسد و هوشنگ پس از این چشم از جهان می بندد. فردوسی در این جا می گوید:

جهان سربسر چون فسانه است وبس
نماند بدو نیک بر هیچ کس
جهان فریبنده راگرد کرد
ره سود پیمود و مایه نخورد

وقتی سرانجام هوشنگ می میرد، در باب بیوفایی جهان فردوسی می گوید:

نه پیوست خواهد جهان با تو مهر
نه نیز آشکارا نمایدت چهر

وقتی طهمورث به پادشاهی می رسد، ددو ودم را در بند می کند تا از آنها انسانها سود بجویند و با موفقیت در این کار :

چنین گفت کین را نیایش کنید
جهان آفرین را ستایش کنید
که او دادمان بر روان دستگاه
ستایش مر اورا که بنمود راه

جمشید تا با خداوند بود ، فر ایزدی با وی همراه گشت و به این گون سالها با داد و عدل پادشاهی کرد ولی وقتی از فرمان خداوندسر باز می زند این "فر" از او بر می گردد ، فردوسی می گوید :

چه گفت آن سخنگوی با تر س و هوش
چو خسرو شدی بنده گی را بگوش
بیزدان هر آنکس که شد ناسپاس
بدلش اندر آید زهر سو هراس

ضحاک ، شیطان را اطاعت می کند و بر آن می شود تا پدر را نابود کند.او با فریب و نیرنگ شیطان، درپی کسب جاه و جلا ل پدر می گردد در حالی که پدرش مرداس، مردی عادل و نیک رای بود . فردوسی در باب این کار ضحاک می گوید:

پسر کو رها کرد رسم پدر
توبیگانه خوان و مخوانش پسر

روزگار جمشید به وسیله ضحاک پایان می یابد. او هفتصد سال عمر کرده بود .فردوسی در باب وفاء وناپایداری جهان می گوید:

چه باید همی زندگانی دراز
که گیتی نخواهد کشانت راز
یکایک چو گویی که گسترد مهر
نخواهد نمودن ببد نیز چهر
همه شادباشی زشادی بدوی
همه راز دل برگشایی بدوی
یکی نغز بازی برون آورد
بدلت اندر از درد خون آورد

فریدون چون به جوانی می رسد از مادر نژاد و اصل خویش می پرسد. مادر او را از اصلش آگاه می سازد . فریدون قصد انتقام خون پدر از ضحاک می کند ولی مادر به او اندرز می کند:

جز اینست آئین پیوند وکین
جهان را به چشم جوانی مبین
که هرکو نبیذ جوانی چشید
بگیتی جز از خویشتن کس ندید
بدان مستی اندر دهد سر بباد
تراروز جز شادوخرم مباد

ضحاک از بزرگان مملکت محضر می طلبد ، بیعتی برای خود که نام نیکم وعادل و دادگر وخونی ریختم و در مجلسی به این مناسبت به بزرگان وموبدان می گوید که دشمنی خورد سال ولی بدانش بزرگ دارد، موبدی به او تأکید می کند:

که دشمن اگر چه بود خوارو خرد
مر او را بنادان نباید شمرد
ندارم همی دشمن خرد خوار
بترسم همی از بد روزگار

وقتی فریدون شاه ضحاک را در بند می کند، ستایش خداوند به جا می آورد :

چو بخشایش آورد نیکی دهش
به نیکی بباید سپردن رهش

فریدون برای سه فرزندش دختران شاه یمن را می خواهد قاصدی به این منظور می فرستد و پیام رسان درستایش این پیوند می گوید:

خرد یافته مرد نیکی سگال
همی دوستی را بجوید همال

حسین حسین زاده ارژنگ

ساکنان این خلیج سنگی

چکاد شمشیر هایشان را
درآسمان توبرق انداخته اند به روز انتقام
سلحشوران دره سرسبز
ساکنان این خلیج سنگی
با یاد تو آغوشی گشوده اند
تا ملاحان حنجره ات
گره های کور انتظار را بگشایند
مارا به آفتاب روز نیازی نیست
یا به مهتابی
آنجا که اژدهای خفتهٔ دریانه روز می شناسد نه شب
تلاطم تویعنی دریا
یعنی هستی
وجغرافیایی که از سطح به عمق می رسد
از عمق به فرار ها
چشم بگشای که ما آمده ایم
ودرحضور تو اینک دلاوران دریا را
سربریده ایم
اژدها خفتهء دریا! برخیز
کشتی های عاقبت ما را
دردماغهء کدام خلیج به گل افگندی!

کدام روشنایی؟

(برای کودکی گمشده ام)

کودکی درمن غرق شد
سمت آشفتهء دریاها
کسی ندید
این طوفان سرکش
از سمت کدام ساحل وزید
که شعلهء آوار او را هیچ تابلویی
نسرود .
که چشمه درکویر
آه ... ای دیوار بلند ، بگو
دراین بی فانوسی شبهای جهان
کدامین جاده را به خاطر بسپارم ؟
ودرآغوش کدامین روشنایی
پناه بگیرم؟
وقتی برلبه های تردید
شباهنگ مرگ آواز می خواند:
کودکی در من غرق می شود
وکودکی پله پله عبور می کرد

۱۳۸۱/۹/۱۲

لنډه کیسه

هوکی! هغه دواده ولور ورک کړ

ش - زيارمل

عکس دوه دری ځایه په سترګو پوری ومښود او ښکل یی کړ، له مور نه یی وپوښتل: ګوره مورجانی! رښتیا و وایه چی زما پلار به مروی که ژندی؟ هغه به چیری وی؟ ولی نه راځی؟ آخر به مونږ تر څو بی پلاره یوو؟ مور یی له اوږده اوسا ړه اسویلی وروسته وویل: لور جانی ولی می په زخمونو مالګی دوړه وی. زه څه پوهیږم چی څه بلا وخوړ، دولس کاله وشول چی زما له سترګو نه پناه دی. خدای خبر دی چی څه پری وشول. پلار ظالم می تری دومره ولور واخیست چی سل کاله مزدوری وکړی بیا به یی هم پوره نه کړی هغه غریبی ورک کړی. هغه زما واده ورک کړ. هغه د واده ولور ورك کړ

خسر یي اختر کک په داسی حال کی چی په خپله شلیدلی څپلی یی توره پلکه وهله. دخپلی نږور او لمسی په خبرو کی ورولوید او ویی ویل: ګل مکی لوری ښایسته خوانی دی مه خوری کوه. دهغه د ژوند خوبونه مه وینه. دوولس کاله وشول پوره دولس کاله چی خط او خبر یی نشته نو حتماً پری څه شوی دی. لور جانی! ما چی کومه خبره درته کړی، په هغی فکر وکړه. هسی دی خپل ځان مه خواروه.

زمرك اوس زلمی شوی دی ته به له کونتون نه خلاصه شی و زما به پرده وشی ځنګه دی خوښه ده؟ ګل مکی پداسی حال کې چی له ب د می سترګوپی وشکی توپندی و له خیری نه یی غمونه

سره شوه. خو د زړونو دپیوند نکاح هیڅکله هم ونه شوه. زمرك چی د لوبو ماشوم وو او دګل مکی په لاس کی راغټ شو. هیڅکله یی نه غوښتل چی له ورینداری او هغه هم دخپل ورور له کونډی سره واده وکړی نو همدا وجه وه چی نه دواړه په پالنګ خملاستل او نه یی یو بل ته دمینی په سترګه وکتل د زمرك مور لاله لومړی سره پوه شوه چی د دوی تختي سره سمی رانغلی او دا وړی نه شړی کیږی خو بیا هم په کلی ولس کی داسی میرملا پاتی نه شو چی دخپل زوی لپاره تری تاویز او طومار وانخلی، دښار طبیبانو ته یی هم یووړ خو چی نی کوی حبیب څه به وکړی خوار طبیب!

بیا هم نه زمرك ګل مکی ته خپله مینه ډالی کړه او نه ګل مکی زمرك ته دمینی موسکا وکړه.

میاشتی تیری شوی کال راغبرګ شو. خو دغه حالت دپخوا په څیر دوام درلود زمرك په دی وخت کی هم ګل مکی ته ورینداره ویله. له هغی شرمیده. هغه یی دخپل لالا امانت او نکاح یی د زړونو پیوند نه بلکی د غاړی غړوندی باله.

یوه ورځ په داسی حال کی چی اختر کاکا نوی دمابنام له لمانځه نه کورته راننوت. مشومان وریسی سم راننوتل او چیغی نی وهلی کاک جنه زیری می دربانډی. زیری می دربانډی زوی دی راغی.

اختر کاکا پداسی حال کی چی نی ته به وایی روح یی له کالبوت څخه الوتی

زرغونه دوولسو کلو ته رسیدلی وه چی یو ورځ یی دخپلی کوټی له دیوال نه دخپل مسافر پلار چوکاټ شوی عکس رانښکته کړ. په خیر خیر یی ورته وکتل او دحال په ژبه یی ورته وویل:

پلاره له تا جار شم ته به چیرته یی! دګل مکی چی په خپله لور سترګی ولګیدی. سم دلاسه یی پری غږ کړ میراته تنی لوری. مات یی نه کړی. هله ژر یی بیرته وخړوه. زرغونی د ورك شوی پلار

او اندیښنی له ورایه ښکاریدی له حیا نه هیڅ ونه ویل. اختر ککا هم دخپلی نږور چوپتیا دهغی رضایت وباله. خوشاله شو، او دوه دری ورځی وروسته یی خپله وجه غوا حلاله کړه. دکلی زاړه او ځوانان یی دودی ته را وبلل او دجوماټ ملایی دګل مکی دنکاح ترلو لپاره راوغوښت. هوکي! ګل مکی یی له دو وښ کالو وږد انتظار وروسته زمرك ته په نکاح کړه. د جمونو دیوستون نکاح خو تر

وی. کله خاندی. کله ژاړی. او همدا وایی هلکو زما زوی. زما زیور خان زوی. زما دکلونو مسافر...! چی په همدی شیبه کی زیورخان کورته راننوت. مور او پلار یی ورته له ډیری خوشحالی نه څو څو خله وژړل خپل زوی یی په خوا پوری ونیوه.څو څو ځله یی په مخ ښکل کړ. دکور کلی خلك هم ډلی ډلی را روان وو چی زیور ته ستړی مشی ووایی او هغه له نژدی

نه وویني خو کله چی ستړی مشی پای ته ورسیده مور او پلار یی یو او بل ته حیران حیران کتل چی خپل دکلونو مسافر ته دخپل امانت په باب څه ووایی کور او کلی ته څه ووایی عزیز او تر بور ته څه ووایی. پداسی حال کی چی دوی دواړه د فکرونو او خیالونو په نا پایه سمندر کی لاهو وو، او دخجالت او شرمنده ګی خولی یی په تندی رامتی وی یو دم غږ شو زمرك وتښتید ، زمرك له کلی ووت، هغه کراچی ته لاړ هغه به هیڅکله هم کورته رانشی.

هوکی! زیور خان په هغه تپه په هرڅه وپوهید هغه په دی وپوهید د چی دولس کلنه مزدوری یی اوبو یوړه. هغه وپوهید چی قمار یی بایلو دی او خپله مینه تری بیګانه شوی هغه په هر څه وپوهید خو چوپه خوله یی غوره کړه. دا استراحت لپاره خپلی پخوانی کوټی ته لاړ دخپل واده کوټی ته. هلته یی خپل زوړ عکس ولید چی دولس کاله مخکی په دیوال ځړول شوی و هلته یی د واده زړی خاطری او خوندوری شیبی ور په زړه شوی ښکلول. خندول. ټوکی او ټکالی. او دلونګو زړه راښکوونکی بویونه دا هرڅه ور په زړه شول. نه یی دستړی ژوند ستړتیا لری شوه او نه یی داوږد بیلتون په تپی زړه چې دملهمو پټی کیښوده. تر سهاره دخیالونو او تصویرونو په دغه خوړونکی ګرداب کی تاویده را تاویده چی سپیدی وچاودی زیور له کټه راپاځید؛ دکوټی وریی لری کړ. دانګړ دروازه یی پرانسته او هغه لاره یی ونیوه چی په کومه راغلی و داخل یی دتل لپاره له خپلی مینی او جونګړی نه خدای په امانی وکړه. خدای خبر چی چیرته لاړ او چیرته به وی؟

اساسات قانون اساسی شرق میانهٔ بزرگ ۲

مقایسه یی بین قانون اساسی مؤقت عراق و قانون اساسی افغانستان

وحید مژده

در موارد متعدد دیگری بین قانون اساسی مؤقت عراق وقانون اساسی افغانستان همگونی و شباهت نیز موجود است. به صورت خلاصه می توان گفت که آنچه به اساسات و اصول ثابت مربوط است در هردو قانون مشترک است اما مواردی از اختلاف نیز وجود دارد که می توان آنها را متغیرات نامید. این موارد متغیر نظر به شرایط هر کشور باید عیار گردد در غیر آن پیاده ساختن اصول ثابت نیز ناممکن خواهد بود. به چند مورد از این اختلاف میان دو قانون اساسی اشاره می شود.

موارد اختلاف میان دو قانون

مادهٔ اول قانون اساسی ما می گوید: افغانستان دولت جمهوری اسلامی، مستقل، واحد و غیر قابل تجزیه می باشد.

در قانون اساسی مؤقت عراق مادهٔ چهارم چنین حکم می کند:

نظام حکومتی عراق جمهوری، فدرالی، دموکراتیک و مبتنی بر تعدد احزاب خواهد بودو قدرت در آن بین حکومت فدرال و دولت های منطقه یی و استان ها و شهر ها و ادارات محلی تقسیم می شود. نظام فدرالی بر اساس واقعیت های جغرافیایی و تاریخی و جدایی بین قوا ست نه بر اساس نژاد یا مذهب یا قومیت.

آمدن این ماده در قانون عراق ناشی از سیاست های رژیم قبلی در این کشور است که در مقدمهٔ قانون از آن به عنوان سیاست ها و اقدامات نژاد پرستانه و قومی گذشته تعبیر شده است. اما این که در همین ماده تقسیمات فدرال براساس واقعیت های جغرافیایی و تاریخی و جدایی بین قوا عنوان گردیده و مسایل نژادی و قومی و مذهبی را رد می کند، جای پرسش و سوال دارد. بخصوص که در جزء (ب) مادهٔ هفتم آمده است:

عراق کشوری با قومیت های متعدد و ملتی عرب بوده و بخشی ناگسستنی از امت عربی محسوب می شود.

این در حالی است که در عراق اقلیت های کرد، ترکمن، آسوری و... وجود دارد اما با وجود این، قانون اساسی همه را بخشی از امت عربی می خواند به این دلیل که اکثریت ملت عرب تبارند.

همانند قانون اساسی ما در قانون اساسی عراق هم دو زبان رسمیت دارد در عراق زبانهای عربی و کردی زبانهای رسمی است. مادهٔ نهم قانون اساسی مؤقت عراق چنین است:

زبان عربی و کردی دو زبان رسمی عراق است و عراقی ها حق دارند فرزندان خود را به زبانهای مادری شان از جمله ترکمنی، یا سریانی یا ارمنی در نهاد های آموزشی طبق ضوابط آموزش دهند. چهارچوب "زبان رسمی" و نحوهٔ بکارگیری آن در قانون به شرح زیر است:

۱- نشر روزنامهٔ رسمی به این دو زبان.

۲- صحبت کردن، بیان و اظهار نظر در محافل رسمی مثل مجمع ملی و شورای وزیران و دادگاهها و کنفرانس های رسمی به هریک از دو زبان یاد شده مجاز است.

۳- اسناد رسمی و مراسلات به این دو زبان به رسمیت شناخته می شود.

۴- طبق ضوابط آموزشی می توان به این دو زبان به تأسیس مدارس پرداخت.

۵- هرگونه موارد دیگری مثل پاسپورت و شناسنامه طبق اصول مساوات برای همه تضمین شده است.

۶- مؤسسات و دستگاه های فدرالی در مناطق کردستان از هردو زبان استفاده می کنند.

در قانون اساسی ما مادهٔ شانزدهم از جملهٔ تمام زبانهای مروج در کشور پشتو و دری را زبانهای رسمی دولت می داند اما در مناطقی که اکثریت مردم به زبان دیگری غیر از دو زبان رسمی تکلم کنند، آن زبان بحیث زبان سوم رسمی می باشد. این رسمیت زبان سوم بیشتر سیاسی است و در ساحهٔ عمل شاید خالی از مشکلات نباشد مثلا در حالت دعوا در محاکم اگر دوسیه به زبان مروج محلی ترتیب گردد، مراحل بعدی این جریان که به مرکز رابطه می گیرد چگونه خواهد بود؟ مگر این که حکم شود که هر قاضی و حتی هر مامور دولت باید به تمام زبانهای کشور قادر به تحریر و تکلم باشد. به نظر می رسد که قانون اساسی مؤقت عراق در این مورد به جنبه های عملی بیشتر توجه داشته است. البته نشر روزنامه های آزاد به هر زبان مجاز است نه روزنامه های رسمی.

در مادهٔ چهارم قانون اساسی ما آمده است که حاکمیت ملی در افغانستان به ملت تعلق دارد که به طور مستقیم یا توسط نمایندگان خود آن را اعمال می کنند. در مادهٔ دهم قانون اساسی عراق این اصل نظام های دموکراتیک به این شکل منعکس شده است:

در جهت حاکمیت ملت عراق و ارادهٔ آزاد آن، نمایندگان ملت اقدام به تشکیل ساختار های حکومتی خواهند کرد...

در مادهٔ چهارم قانون اساسی افغانستان آمده است که ملت افغانستان عبارت است از تمام افرادی که تابعیت افغانستان را دارا باشند. در بخش دیگر همین ماده آمده است که هیچ فردی از افراد ملت از تابعیت افغانستان محروم نمی گردد. امور مربوط به تابعیت و پناهندگی توسط قانون تنظیم می گردد.

قانون اساسی مؤقت عراق در این مورد چنین می گوید:

مادهٔ یازدهم (الف): هرکس تابعیت عراقی داشته باشد شهروند عراقی محسوب می شودو مطابق با آن از تمام حقوق و وظایفی که در این قانون ذکر شده برخوردار خواهد بود و اساساً حق شهروندی او در گرو رابطهٔ او با دولت است.

(ب) تابعیت عراقی را از یک عراقی نمی توان گرفت و انکار آن جایز نیست.

اما مورد اختلاف میان دو قانون اساسی در جزء بعدی همین ماده است:

(ج) یک عراقی می تواند بیش از یک تابعیت داشته باشد و هر عراقی که به دلیل اخذ تابعیت دیگری تابعیت عراقی از او سلب شده باشد، باز هم یک عراقی محسوب می شود.

آوردن این ماده به خاطر این است که زمام امور حکومت عراق به دست کسانی باشد که تابعیت دوگانه دارند. اما در قانون اساسی افغانستان این هدف برآورده نشد.

در جریان لویه جرگه تلاش بسیار بر این امر معطوف بود که تا همین ماده در قانون اساسی ما هم گنجانیده شود اما پافشاری نمایندگان مردم که حتی موجب تأخیر کار لویه جرگه هم گردید مانع گنجانیدن این ماده شد و سرانجام این خواست مردم در مادهٔ هفتاد و دوم قانون اساسی به شکل ذیل منعکس گردید:

شخصی که به حیث وزیر تعیین می شود باید واجد شرایط ذیل باشد:

تنها حامل تابعیت افغانستان باشد.

هرگاه کاندید وزارت تابعیت کشور دیگری را نیز داشته باشد، ولسی جرگه صلاحیت تأیید یا رد آن را دارد.

اما باید این نکته را در نظر داشت که مسألهٔ تابعیت دوگانه از اصول ثابت قانون اساسی شرق میانهٔ بزرگ است و هرچند در قانون اساسی افغانستان راه رسیدن افراد با تابعیت دوگانه را به کرسی های بالای دولتی سد شده است اما شاید در عمل این خواست تحقق نپذیرد.

فرق مهم دیگری که میان دوقانون اساسی وجود دارد در سیستم اداره است. قانون اساسی افغانستان بر بنیاد یک نظام ریاستی نهاده شده اما برعکس قانون اساسی مؤقت عراق مبتنی بر نظام پارلمانی است که قدرت در دست مجمع ملی و صدراعظم می باشد و ریاست جمهوری منصبی تشریفاتی است. بر بنیاد این قانون، کشور عراق در دوران دولت انتقالی یک قوهٔ مقننه بنام مجمع ملی خواهد داشت که متشکل از ۲۶۷ عضو است و بر اساس قانون انتخابات و قانون احزاب سیاسی برگزیده می شود. ربع این مجمع را زنان تشکیل می دهند. این شورا رئیس جمهور و دو معاونش را تعیین می کند که بنام شورای ریاست جمهوری یاد می شود. مجمع ملی صلاحیت و حق برکنار کردن هریک از اعضای شورای ریاست جمهوری را داراست. بند(ب) مادهٔ ۳۹ می گوید:

شورای ریاست جمهوری وظیفهٔ فرماندهی نیروهای مسلح را در زمینه های تشریفاتی و جشن ها برعهده خواهد داشت. این شورا قدرت فرماندهی ندارد اما می تواند کسب اطلاع یا مشاوره کند.

فرماندهی عملیاتی در امور نظامی از صدراعظم به وزیر دفاع و سپس سایر فرماندهان بصورت سلسلهٔ مراتب می رسد.

در پایان باید گفت که هرچند قانون اساسی عراق مؤقت است و مجمع ملی وظیفه دارد تا ۱۵ اگست ۲۰۰۵ پیش نویس یک قانون اساسی دایم را برای عراق تدوین نماید اما از همین حالا می توان حکم کرد بنیاد هایی که در قانون اساسی مؤقت مشخص گردیده در قانون اساسی جدید رعایت خواهد شد و قانون اساسی دایمی فرق چندانی با قانون اساسی مؤقت نخواهد داشت.

به تأخیر انداختن انتخابات پارلمانی ...

اکنون شما بگویید رئیس دولت بدون پارلمان این وظایف را چگونه در غیاب پارلمان انجام می دهد؟ در حالی که در قانون اساسی هم هیچ گونه پیش بینی یی برای دولت منتخب بدون پارلمان و چگونگی انجام این وظایف توسط رئیس آن نشده است!!

از پهلوی دیگر یک چنین دولتی را که رئیس و یا کابینهٔ آن وظایف شورای ملی و پارلمان را هم انجام دهند و قوای قضایی(رئیس ستره محکمه واعضای آن) آن را آنان خود تعیین کنند، آیا می توان به راستی یک حکومت دموکراتیک نامید که ملل متحد ونیروهای ناتو خود را به آوردن آن در افغانستان متعهد می دانند وجامعهٔ جهانی در رأس آن ایالات متحدهٔ امریکا رسیدن به آن را هدف تلاش های خویش در افغانستان معرفی می کنند و ایجاد آن را لازمهٔ مبارزه با تروریسم می خوانند.؟! یا نه چنین دولتی گونه یی از آن حکومت هایی استبدادی است که همهٔ قدرت در آن در دست یک و یا چند تن تمرکز یافته است و از مردمی و دموکراتیک بودن تنها نام آن را گرفته اند؟!

مردم برای انتخاباتی علاقه مند هستند که واقعاً یک حکومت دموکراتیک را در پی داشته باشد و آن تنها زمانی به وجود می آید که درکنار حکومت پارلمان منتخب مردم نیز حضور داشته باشد و به سناریوهایی که این مأمول را به دست ندهد، مردم دل خوش نخواهند کرد چون این گونه سناریوها جز ناهنجاری وبحران سیاسی چیزی دیگر به بار نخواهد آورد.

مخالفت میان قوماندانی امنیهٔ بلخ و ...

دولت یک هیأت بلند پایه را از مقامات ارشد وزارتهای دفاع و داخله و ریاست امنیت ملی به ریاست تورن جنرال صبغت الله سایق رئیس مبارزه با جرایم جهت حل این قضیه به مزار شریف اعزام نمود. رئیس هیأت در مصاحبه یی این حادثه را ناشی از سوء تفاهم میان مسؤولان در آن ولایت خوانده وگفته است که قضیه تحت بررسی قرار دارد.

گفته می شود از چندی بدین سو روابط میان جنرال عطامحمد قومندان قول اردوی شماره هفت و قومندان امنیهٔ ولایت بلخ به تیرگی گرائیده بود.

طرفداران قومندان قول اردو، خاکریزوال را متهم به تصفیه وبرکناری افراد نزدیک به جنرال عطا محمد از ادارات قوماندانی امنیهٔ آن ولایت می کردند.

تشنج در مزار که موجب نگرانی هموطنان گردیده است مثالی از بحران فراگیر در کشور است که آن را می توان قرار دادن مسؤولان در برابر یکدیگر وایجاد فضای تقابل و نباوری خواند. متأسفانه تاهنوز حکومت آقای کرزی موفق به حل آن نشده است.

حوادث متکرر هرات و ولایا[illegible] حان و فاریاب وغورکه در این راستا قابل بررسی است باید دولت را وادار به تجدید نظر در [illegible] ناکام نماید.

نظام خانواده در اسلام وغرب

سیدناصر تقدسی

نظام خانواده از یک جامعه تا جامعه یی دیگر تفاوت دارد، در ساختار این نظام به صورت مثبت ویا منفی عادات وتقالید مردم نقش تعیین کننده بازی می کند، چنان که دین در ساختن پایه ها واصول اساسی نظام خانواده بزرگ ترین نقش را دارد، وهمین موضوع تمایز وتفاوت اساسی میان نظام خانوادگی اسلامی وغربی را به گونه یی دقیق تفسیر می نماید. و برای اطلاع بیشتر از این قضیه، سطور زیرین نگارش یافته است.

بدون تردید بیرون شدن دین از معادلهٔ اجتماعی غرب، منجر به ایجاد روندی جدید در زندگی شده است که هیچ گونه پیوندی با ارزش های دینی ندارد، وخانواده از کیان اجتماعی که پایهٔ آن را بافت روحی ومادی بین مرد وزن تشکیل می داد به یک مؤسسهٔ بازرگانی و یا شرکتی تحول یافته است که اساس آن را سود جویی وارزش های مادی محض شکل می دهد! وپیامد این تحول در غرب، از هم پاشیدن نظام خانواده است: نظامی که مبتنی بر معیارهای کلیسا (دین) بود، و اما حالا برای ازدواج، فقط کافی است که مرد از زن و یا زن از مرد تقاضای زندگی مشترک در یک خانه را کند، بدون آن که قیود و شروطی بر این زندگی گذاشته شود، وگاهی اتفاق می افتد که زن ومرد پس از گذشت چندین سال زندگی زنا شویی وداشتن چندین فرزند به اندیشهٔ ازدواج مجدد، از طریق کلیسا می افتند، البته چنین اتفاقات در جامعهٔ غربی به وفور دیده شده است.

درست، خروج دین از چارچوب نظام خانواده غرب باعث فروپاشی کامل تمام التزامات انسانی شده است، مرد با همسر خود با منطق شراکت وخالی از محبت زیست می کند، وبسیار اتفاق می افتد که ایشان هر چیزی را در زندگی خویش تقسیم می کنند، مرد اجورهٔ منزل را می پردازد، در بدل این زن باید پول برق وبل تلفن را تأدیه نماید، به همین ترتیب هر چیز دیگری را نیز در بین خود قسمت می نمایند. وبسیار شده است که آلات و لوازم برق مربوط مرد بوده وموبل و فرنیچر مثلاً مربوط به زن، چیزی که زمینه های انفصال زن وشوهر را به آسانی فراهم می کند!!

بسیاری اوقات زن به مردی دیگر بیشتر از شوهر خود محبت وعشق می ورزد، و از این موضوع شوهرش را مطلع می سازد و ایشان از یکدیگر جدا می شوند، و فرزندان خود را بی سرنوشت رها کنند.

منطق خانوادگی غرب حکم می کند که مرد نباید مکلف به تأمین احتیاجات ونفقهٔ زن باشد؛ چه زن نیز مانند مرد مسؤولیت دارد که برای فراهم کردن مصارف خود باید به ساحهٔ کار برود و به دنبال وظیفه بگردد و هرگاه که از این راه به رفع نیازمندی های خود موفق نشد، بایستی خودش را به دامان مؤسسات کمک کننده بیندازد تا چیزی به دست آورد!

بیرون شدن زن به بازار کاریابی وسپری کردن زمانی دراز در بیرون از خانه، فرزندان را در معرض ضیاع وتباهی قرار می دهد و از همین رو است که غربی ها بیشتر از ناحیهٔ ابتلای فرزندان خود به مواد مخدر و مفاسد اخلاقی رنج می برند.

در غرب بسیاری از فرزندان، زمانی که به سن هجده سالگی می رسند پدر و مادر را ترک می کنند و پشت کار خود می روند و بی آن که پیوندی با والدین خود داشته باشند، زندگی شان را از هر لحاظ مستقلانه به پیش می برند، این بی علاقگی به حدی می رسد که اگر پدر ویا مادر بمیرد، فرزند به جای این که خود به تجهیز وتدفین میت بپردازد، یکی از مؤسسه های دفن اموات را مکلف می کند که جسد پدر ومادرش را به قبرستان انتقال دهد و دفن نماید!! وعلت این موضوع آن است که کودک غربی در ارزش های مادی محض پرورش یافته است و در آغوش پدر ومادری بزرگ شده است که یکی دیگری را در برابر پارچهٔ نانی محاسبه می کنند، ومفهوم دوستی وعشق نزد آنان جز اشباع غریزهٔ جنسی که پیوندی با وجدان انسانی ندارد، چیز دیگری نیست.

تنها در سایهٔ اسلام و با اتکا به ارزش های متعالی دین الهی، خانواده ها می توانند به سعادت و خوشبختی دوجهان نائل آیند

ولیکن به این باور نباید بود که نظام خانواده در غرب به صورت کل همین گونه است، بلکه همین اکنون در غرب خانواده هایی وجود دارد که ارزش های معنوی خود را کلاً حفظ کرده اند وهمواره بر ضرورت بازگشت خانواده ها به ارزش های دینی ومعنوی از دست رفته تأکید می کنند وهرگونه دخالت شهوانی پست را در زندگی ملت غرب به شدت رد می نمایند، عین موضوع را پژوهشگر برجستهٔ امریکایی آقای«لاسلیت بیتر» درکتاب خود«جهانی که گم کردیم» و آقای«ولیتل مارتن» در کتاب خود «گسست خانواده» نیز خاطر نشان کرده اند.

اما نظام خانواده در اسلام به تمام معنی از نظام خانواده در غرب فرق می کند، به گونه یی که در اسلام، عقد شرعی، شرط زنا شویی پنداشته می شود، ومجموعه یی از شروط است که اگر تکمیل نگردند، نکاح منعقد نمی شود، وبرای داشتن زندگی بهتر وجلوگیری از ظلم وبیداد، اسلام یک سلسله حقوق و واجباتی را میان زن وشوهر وضع کرده است که باید رعایت شود. خلاصه این که اسلام به هیچ چیزی به اندازهٔ تشکیل خانواده توجه نکرده است و ازهمین جاست که دانشمندان مسلمان کتاب هایی مفصل در باب فقه ازدواج وخانواده وطلاق وتربیت کودکان نوشته اند.

تنها چیزی که بین زن وشوهر توافق وهمآهنگی ایجاد می کند، اسلام است، این دیانت بزرگ که انبوهی از ارزش ها ومبادی واهداف بلند وزیبا را در خود دارد، صیانت وحفظ خانواده را از چیزهایی که موجب فروپاشی شود تضمین نموده است، به گونه یی که در نظام اسلام زن وشوهر مانند غرب دو عضو یک شرکت نه بلکه هر دوی ایشان مکلف به تشکیل خانواده یی صمیمی و باعزت وپرورش فرزندانی صالح وشایسته هستند تا از این راه جامعه یی سالم ونمونه وانسانی ساخته شود وهرکسی در ساحهٔ آن احساس عزت وافتخار نماید. بناءً وظیفهٔ پدر در خانواده اسلامی این است که نفقه ومخارج زن و اولاد خود را از راه های مشروع و درست فراهم کند و برای نگهداشت کرامت وشرافت زن بایست مقداری پول را به عنوان مهریه تقدیم او کند و زن هم مسؤولیت سنگین تربیت سالم فرزند را به عهده دارد، با ارزش ترین زن در اسلام، بهترین مادر است، مادری که به تعبیر برخی ها بادستی گاهواره و بادستی دیگر جهان را به حرکت در آورد!

وبا هزار تأسف واندوه، از وقتی که سازمان خانواده، در دنیای اسلامی دنبالهٔ نظام خانوادهٔ غرب را گرفته است، به رکود وتزلزل مواجه شده و دستخوش صدها ناملایم گردیده است و در برابر هر موجی یارای مقاومت ندارد، و از این که دژهای مستحکم را از دست داده، دچار بی ثباتی وفروپاشی شده است.

بنا بر این باور ما این است که تنها در سایهٔ اسلام و با اتکا به ارزش های متعالی دین الهی، خانواده ها می توانند به سعادت و خوشبختی دوجهان نائل آیند . وآشفته بازاری را از سر راه زندگی خود دور نمایند. لذا کسانی که طرفدار خوشبختی وبهروزی خود وخانواده های خود هستند، باید به دین خدا چنگ زنند و داروی درد خود را از این درمانگاه بزرگ الهی فراچنگ آورند.

زه له چا گم یم؟

زکوخیل

ربتیا هم په دی شپو ورځو کی دښار په واټونو، لارو او کوڅو کی هغسی ګنه ګونه ده، چی کله کله سړی فکر کوی، چی پکی ورک نه شی او هغه د ملانصر الدین خبره ورپه یادیږی، «وایی ملانصرالدین یو واده ته تللی و، ددی له پاره، چی په واده کی خان ورک نه کړی، نو یی له خپلی پښی یو سور تار راتاو وکړی و.»

دښار په ګنه ګونه کی په تلو تلو یو ناخاپه له تورګل کاکا سره، چی زموږ دسیمی اوسیدونکی دی مخامخ شوم، چی د واټ په منځ کی دخپل ګرځنده دوکان(کراچی) ترڅنګ ولاړو، په زوره زوره یی ناری وهلی، ټانک واخلی، ماشیندار واخلی، ټوپک او تومانچه واخلی، هر یو په لس افغانی، فقط لس افغانی.

خو کله، چی دتورګل کاکا سترګی پر ما ولګیدی، دلاس په اشاری راسره ستړی مه شی وکړه او بیا یی خپلو چغو ته دوام ورکړ.

دلاروبو په تیل ما تیل کی ورو ورو دتور ګل کاکا خوا ته ورنږدی او ترڅنګ چی یی ودریدم. یوه ښه شیبه غلی او پټه خوله ولاړوم، چی وروسی تری وپوښتل: کاکا څنګه دی خپله کراچی دواټ تر منځه درولی؟

تورګل کاکا په داسی حال کی، چی نری موسکایی پروچو او سپیرو شونډو خڅلیده، شاو خوایی خغلنده نظر واچوه وی ویل: ګرانه په دی خبرو پسی مه ګرځه! په دی بی پرسانی ښار کی مسوول کسان نشته، څکه که مسوول کسان وای، بیا به ولی قصابانو غوښه په لوړ بیه پلرولی، دودی پخوونکو به ولی بی مسوولیته او بی له کومی ویری په خپل زړه د ډوډی وزن او بیه ټاکله؟

تو ګل کاکا په داسی حال کی چی دخپل ګرځنده دوکان شیان نی لاندی باندی اړول، خپلو خبروته دوام ورکړ وی ویل: ګرانه ګوره: چی شاوخوا په سلګونو او زرګونو لاس پلورونکی خپل شیان پلوری، هر یوه سره خانګړه نرخ او بیه ده، کومه ټاکلی اندازه او شریکه بیه نه لری. له هغه، چی راتیر شو، په خیر سره وګوره! ټول هغه موټر چی دولتی پلیټ او توری شیشی لری، دټولو ترافیکی قوانینو خلاف دیو طرفه سړک په مخالف لوری تګ راتګ کوی، څوک نشته چی ورڅخه پوښتنه وکړی او په دی یی پوه کړی، چی صاحبه! یو طرفه سړک دی؛ نو راته و وایه، چی داټول دقانون خلاف کړه وړه کوی. بیا زه له چا ګم یم!؟

د کابل _ تورخم لویه لاره به ...

شل تایره ګاډی په حرکت کی دی چی دبده مرغه یو خو سړک په زیاته اندازه کند او کپر دی او بله دا چی موټر چلوونکی ترافیکی قواعد او نورمونه په پام کی نه نیسی دترانزیت موټرو بار او بګاژ نی هم له ټاکلی اندازی وتلی وی چی زیاتره دغه ډول موټر دماهیپر په تونلونو کی بند پاتی کیږی او دغه راز بندښت بیا په ساعتونو دوام کوی چی د موټرو دسپرلیو او په خاص ډول دسپین ږیرو، ناروغانو ماشومانو او ښځینه ډلی له پاره له زغم نه وتلی کار دی

همدارنګه د تورخم ـ کابل د څه د پاسه دوه سوه کیلو مترو په اوږدی لاره کی ګرځنده ترافیک نه تر سترګو کیږی چی دوسایطو کنترول وکړی او یا سرغړوونکوته جزا ورکړی او دی ته نی اړباسی چی دترافیکی مقرراتو په پام کی نیولو سره، خپل خان او نور خلک له خطر سره مخامخ نه کړی.

زمونږ هیله داده چی دفوایدعامی وزارت ددغی لوئی لاری د جوړولو چاری چټکی کړی او له هرڅه لومړی د«لته بند» زړه لاره چی اوس متروکه ده ترمیم او د لویو کاډو له پاره خانګړی شی، د ماهیپر په لاره، یواځی دسپرلیو موټروته، دتګ راتګ اجازه ورکړی شی، ترڅو خلک په خپل وخت، له یو ولایت څخه، بل ته ورسیږی او وخت نی ضایع نه شی

همدارنګه موږ دچینائی کمپنی له سړک جوړونکو انجنیرانو څخه هیله کوو، چی د وخت له لاسه وتلو پرته، په خپله ژمنه وفا وکړی او دنوموړی سړک دجوړولو چاروته چټکتیا ورکړی. که چیرته سړک دپخوا په څیر جوړ شی نو دکابل ـ جلال آباد لاره چی اوس دیو ګرندی موټر د پنځو ساعتو واټن دی، سم په نیمائی یعنی دوه نیمو ساعتو ته رالندیږی چی طبعاً دټولو اړتیا وړهغو موادو بیه ورسره ارزانیږی چی دختیځ یا کاونډی هیواد پاکستان څخه را وړل کیږی، د سپرلیو په کرایه کی هم دیادونی وړکموالی راځی، تازه میوی او سابه هم په خپل وخت بی له دی چی خوسا شی کابل ته رسیږی او بله مهمه ګټه نی دوخت سپما او دموټرو داستهلاک مخنیوی دی هیله من یوو چی دجلال آباد ـ تورخم دسړک جوړولو پلان هم تر لاس لاندی ونیول شی او هغه لوری چی ددغه سړک د جوړولو او لګښت تترنی وهلی دی، باید عملاً کارته را ودانګی او زموږ دخلکو دستونزو د اوارولو په خاطر په کار لاس پوری کړی.

صدام حسین در ...

بر صدام حسین هفت مورد اتهام وارد شد:

۱- قتل عام مردم انفال در اواخر دههٔ ۸۰ میلادی

۲- قتل عام کرد های هوادار بارزانی.

۳- قتل فعالان سیاسی مخالف در طول دوران زمامداری.

٤- حمله با اسلحهٔ کیمیاوی به شهر حلبچه در سال ۱۹۸۸

٥- قتل عام شیعیان و کردها در سال ۱۹۹۱

٦- قتل علمای دین.

۷- حمله به کویت در سال ۱۹۹٥

مورد دیگری که قبل از این محاکمه قرار بود در لیست اتهامات شامل باشد، حمله به ایران بود اما نظر به دلایلی این مورد از فهرست اتهامات حذف شد. ایران در این مورد اعتراض دارد و قرار است ایران ادعای خود دراین مورد را به صورت رسمی به محکمه ارائه نماید اما ظاهراً امریکا با این امر مخالف است زیرا در جنگ عراق با ایران بسیاری از کشور های عرب از عراق جانبداری کردند. مطرح شدن این موضوع می تواند کشور های حامی عراق در آن جنگ را نیز در معرض شرکت در جرم قراردهد و حتی امریکا نیز در این اتهام شریک گردد. نظر به چنین دلایلی بود که حملهٔ عراق به کویت در فهرست اتهامات صدام حسین وجود دارد اما از هشت سال جنگ با ایران که در آن از سلاحهای شیمیایی نیز علیه ایران استفاده شد خبری نیست.

سناریوی محاکمهٔ صدام بی تردید یکی از جالب ترین رویدادهای این عصر خواهد بود لذا می سزد که جریان کامل آن را در این جا ثبت کنیم:

قاضی: لطفاً خود را معرفی کنید.

صدام حسین: من صدام حسین المجید رئیس جمهور عراق هستم.

قاضی سخن وی را اصلاح کرد: رئیس جمهور سابق عراق.

صدام حسین با قاطعیت: نخیر! رئیس جمهور فعلی عراق. این انتخاب مردم است.

قاضی: رئیس حزب منحل بعث و فرمانده سابق اردوی عراق، شهروند کشورعراق. اسم مادر تان چیست؟

صدام حسین: اسم مادرم صباح. آیا من می توانم صحبت کنم؟

قاضی: بفرمایید!

صدام حسین: شما هم باید خود را به من معرفی کنید.

قاضی: من قاضی مسؤول تحقیقات محکمهٔ مرکزی عراق هستم.

صدام: شما یک قاضی مسؤول تحقیقات محکمهٔ مرکزی عراق هستید؟ بر اساس کدام قانون و مقررات این محاکمه برگزار می شود؟ بلی! نیروهای ائتلاف! پس شما یک عراقی هستید که به نمایندگی از نیروهای اشغالگر عمل می کنید؟

قاضی: نخیر! من یک عراقی هستم که به نمایندگی از مردم عمل می کنم.

صدام حسین: ولی شما....

قاضی: من در رژیم خود شما براساس قوانین ریاست جمهوری به منصب قضا مؤظف شده ام.

صدام: آیا شما به این باور هستید که همهٔ مردم عراق باید قانون را محترم بشمارند. پس قانون مقدم بر خواست مردم است؟

قاضی: بلی ان شاءالله

صدام: پس شما نباید طبق خواست نیروهای اشغالگر عمل کنید.

قاضی: من یک قاضی منصوب شده در رژیم گذشته هستم و به مسلک قضا احترام می گذارم، حالا مجددا به کار خویش بازگشته ام. شما هم به عنوان یک شهر وند باید در قبال اتهاماتی که علیه تان عنوان شده جوابگو باشید. در صورت ثبوت اتهامات شما مجرم شناخته خواهید شد در غیر این صورت دادگاه به نفع شما صدور حکم خواهد کرد. روند قضایی در صدد احقاق حقوق است. این مدارک و شواهدی است که به محکومیت شما حکم خواهد کرد ولی اگر دلیل و مدرکی ارائه نشود رأی به محکومیت شما صادر نخواهد شد. تا به امروز بسیاری شما را قبل از محاکمه محکوم کرده اند بنابراین...

صدام حرف قاضی را قطع می کند و می گوید:

اجازه بدهید... باید مسائل باهم مخلوط نشود. آیا شما قاضی هستید؟ قضات قانون را محترم می شمارند و براساس قانون حکم می کنند. درست است؟

حق نسبی است. از نظر من حق آن چیزی است که در قرآن و شریعت آمده است. من در اینجا از صدام حسین و حق شهروندی او صحبت نمی کنم. من بر ماندن بر کرسی خویش پافشاری ندارم اما خواست مردمی که صدام حسین را به عنوان رهبر انقلاب شان انتخاب کرده اند برای من محترم است. وقتی من می گویم که هنوز رئیس جمهور عراق هستم معنی این سخن این نیست که بر ماندن بر این مقام دلبستگی دارم و آن را توجیه قانونی می کنم. من فقط به اراده و خواست مردم خود احترام می گذارم.

نکتهٔ دیگر این است که شما مرا برای سمع اتهامات به محکمه فراخوانده اید اما حالا فرقی میان اتهام و جرم نمی گذارید.

قاضی: من به عنوان قاضی تحقیق اگر مدرکی بیابم، آن را به محکمهٔ اصدار حکم ارائه خواهم کرد.

صدام: اجازه دهید تا یک مطلب را روشن کنم: متهم کیست؟ کسی که قبل از انجام تحقیقات به محکمه فراخوانده می شود متهم نامیده می شود. اینجا محکمه نیست بلکه محل انجام تحقیق است و شما در حال تحقیق از من هستید. امیدوارم متوجه باشید که شما قاضی هستید و مردم به شما این صلاحیت را داده اند. مهم نیست که شما مرا محکوم می کنید و یا نه. آنچه مهم است این است که فراموش نکنید که شما یک قاضی هستید. پس از خواست اشغالگران تبعیت نکنید. این کار در خور شان شما نیست. به نام مردم قضاوت کنید. این خواست عراقی هاست.

قاضی: آقای صدام! این روند تحقیق است.

صدام: من وکیل دارم.آیا از نظر قانونی حق نداشتم قبل از این که به اینجا بیایم با وکلایم مشوره می کردم؟

قاضی: به من ده دقیقه فرصت بدهید تا اجراآت رسمی را انجام دهم. من به این مسأله توجه دارم اگر صبر کنید متوجه خواهید شد که حقوق قانونی شما تضمین شده است. بر اساس قانون، قاضی مسؤول تحقیق وظیفه دارد تا اتهامات عنوان شده علیه متهم را به وی ابلاغ نماید همچنین بر اساس اصل ۱۲۳،۱۲٤ و ۱۲٥ قانون، اتهامات و حقوق متهم بررسی می شود.

این قدم اول است. آیا این قوانین به امضای صدام حسین نرسیده است؟ قانونی است که در سال ۱۹۷۳ تأیید شد. در آن زمان صدام حسین رهبر بود و قانون را امضا کرد. حالا از

قانونی که صدام امضا کرد علیه صدام به عنوان یک شهروند استفاده می کنیم.

صدام: من حقوقدان نیستم اما میکانیسم قانونگذاری را می دانم. من در اصل مرد قانون هستم. آیا می توان رئیس جمهور منتخب مردم را به محکمه کشاند و او را براساس قانونی که به ارادهٔ او که در واقع خواست و ارادهٔ مردم وضع شده، محکوم نمود؟ آیا اینها با هم تضاد ندارند؟

قاضی: اجازه دهید مطلبی را در رابطه به روند قضایی روشن کنم. نخست این که من علیه شما اقدامی نمی کنم بلکه فقط در حال تحقیق هستم. دوم این که ریاست جمهوری یک مقام است و رئیس جمهور نمایندگی از جامعه را به عهده دارد. در عین حال این حقیقت را باید مدنظر قرار داد که رئیس جمهور هم یک شهروند است و بر اساس قانون اساسی، تمام شهروندان در صورت تخلف از قانون در برابر مراجع قانونی مسؤولند. این قانون را شما بهتر از من می دانید. پس اتهامات و جرایم را اعلام می کنم:

۱- کشتار مردم حلبچه با استفاده از اسلحهٔ کیمیاوی

۲- قتل عام عدهٔ کثیری از عراقی ها در سال ۱۹۸۳

۳- قتل بسیاری از فعالان سیاسی بدون محاکمه.

٤- قتل عام جمعی از علمای دین.

٥- قتل عام عراقی ها در انفال بدون ارائهٔ مدرک جرمی علیه آنها.

شما در برابر اتهامات از حق دفاع از خود برخوردار هستید. حق شما تضمین شده است. اکنون که اتهامات علیه خود را شنیدید و از حقوق قانونی خویش نیز مطلع شدید. محکمه حقوق شما را تضمین کرده است و شما حق پاسخگویی و دفاع از خویش در برابر اتهامات ارائه شده را دارا می باشید.

شما می توانید از دادن جواب خودداری ورزید و سکوت کنید که این اقدام به عنوان سندی علیه شما تلقی نخواهد شد و همچنان حق دارید که در مورد اتهامات وارده علیه تان بحث و گفتگو کنید.

متهم می تواند تقاضای مشوره با وکلای خود را بنماید. در این صورت جلسهٔ تحقیقات می تواند تا دیدار متهم با وکلایش به تعویق افتد و زمان جلسهٔ بعدی محکمه بعد از این دیدار تعیین گردد.

(جریانات این قسمت از محاکمه انتشار نیافت)

قاضی: اتهام هفتم علیه صدام حسین به عنوان رئیس جمهور و فرمانده نیروهای مسلح عراق، حملهٔ نظامی به کویت است.

صدام: حتی این اندیشه را که ما به کویت حمله کرده ایم از سربدر کنید. قانون صدام را به این دلیل که از عراق دفاع کرده است محاکمه می کند؟ آیا می توان یک مقام دولتی را به این دلیل که به وظایف قانونی اش عمل کرده است محاکمه کرد؟ این قانون را از کجا آورده اید؟ چطور می توانید صدام را به دلیل مسألهٔ کویت محاکمه کنید؟

ما برای فاع از عراق به کویت نیرو فرستادیم. صدام حسین از به فحشا کشیده شدن زنان عراقی در بدل ده دینار جلوگیری کرد. صدام حسین از حقوق تاریخی عراق در برابر این سگ

حقوق تاریخی عراق در برابر این سگ ها دفاع کرد. من در برابر حرفهای خود مسؤولم. شما می دانید که این محکمه یک درامه است که توسط جرج بوش جنایتکار به راه افتاده تا در مبارزات انتخاباتی پیروز شود.

قاضی: شما در یک محکمهٔ رسمی برای سمع اتهامات علیه خود حضور دارید. شما حق ندارید سخنانی برزبان آورید که موجب اهانت به محکمه شود. شما صدام حسین به عنوان رئیس جمهور و فرمانده نیروهای مسلح عراق مسؤول حمله به کویت هستید.

صدام: این اتهام درصورتی می تواند وارد باشد که صدام درشرایطی به عنوان رئیس جمهور تصمیم گیری کرد که حقوق قانونی رئیس جمهور تثبیت نشده بود.

قاضی: اکنون این اسناد رسمی را امضا کنید تا در دوسیهٔ شما شامل گردد. برای تکمیل تحقیقات به این اتهامات پاسخ دهید.

صدام: اجازه می خواهم تا زمانی که با وکلایم مشوره نکرده ام سندی را امضا نکنم.

قاضی: اما این اسناد مربوط دوسیهٔ شماست.

صدام: من به قول امریکایی ها چندین میلیون دلار پول در بانک های سویس دارم، پس حداقل می توانم یک وکیل داشته باشم.

قاضی: بلی! به عنوان یک شهروند این حق را دارید اما چون اتهامات به اطلاع شما رسید باید این اسناد را

(صدام سخنانی به قاضی می گوید که واضح نیست)

قاضی: نخیر! این بخشی از روند قانونی است

صدام: نخیر این روند قانونی نیست.

قاضی: نخیر! این روند قانونی است.

صدام حسین: شما چرا نگرانید؟ من با وکلایم مشوره می کنم و مجددا نزد شما می آیم و اسناد را امضا می کنم. چرا عجله دارید. در عجله ممکن است اشتباهی صورت گیرد.

قاضی: ما حالا تصمیم نمی گیریم. ما فقط در حال تحقیق هستیم اما باید در وقت، صرفه جویی کنیم و از زمان حد اعظم استفاده را ببریم.

صدام حسین: من زمانی اسناد را امضا می کنم که وکلایم به من مشوره بدهند.

قاضی: پس شما می توانید بروید.

صدام حسین: تمام شد؟

قاضی: بلی!

در همین روز یازده تن از دست اندرکاران رژیم صدام نیز غرض اعلام اتهامات به محکمه آورده شدند. ظاهر آشفتهٔ این اشخاص نمایانگر وضع نامساعد روحی آنان بود. طارق عزیز معاون صدام حسین ضمن این که تقاضا نمود تا وکیل مدافعی داشته باشد، خود را تابع امر و بری از هر نوع جرم دانست.

برزان التکریتی رئیس سازمان امنیت عراق و برادر صدام، علی حسن المجید معروف به «علی کیمیاوی» طه یاسین رمضان معاون سابق صدام و دیگران همه برعکس صدام با محکمه همکاری کردند و اسناد محکمه را امضا نمودند.

مجاهد

وآنان که در راه ما با جان ومال جهاد کردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

- مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
- مطالب آمده مسترد نمی گردد .
- آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا از عالی ترین ارزوهای ماست

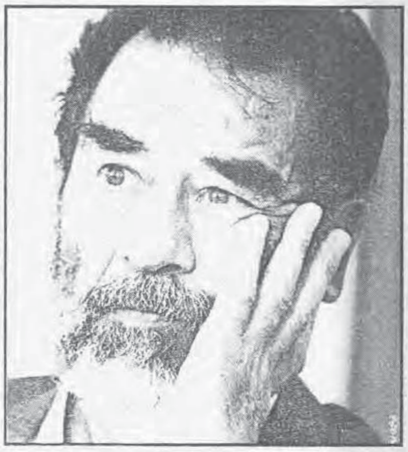
دور ششم | سال سوم | شمارهٔ چهاردهم | چهارشنبه ۱۷ سرطان ۱۳۸۳ | ۲۰ جمادی الأول ۱۴۲۵ - 7 July 2004

صدام حسین در محکمه

ابوبکر سبزوار

روزپنجشنبه ۴سرطان صدام حسین رئیس جمهور سابق عراق برای اعلام موارد اتهام علیه وی به محکمه برده شد. محل محاکمه یکی از قصر های سابق خود او بود. که این خود [illegible] روانی می توانست فشاری علیه وی باشد. در اطراف قصر (محل محاکمه) تدابیر شدید امنیتی برقرار بود.

صدام حسین به وضوح لاغر و پیر تر از آخرین روز قبل از سرنگونی رژیمش به نظر می رسید. ریشش کوتاه تر از زمان دستگیری اش در هفت ماه قبل بود ولی هنوز هم در برابر قاضی با همان روحیهٔ دوران زمامداری خود سخن می گفت.

جریان اعلام جرم رسمی علیه صدام حسین نیم ساعت به طول انجامید که بیشتر شکل حملات لفظی علیه دادگاه و قاضی را از جانب صدام داشت. تلویزیون ها در ابتدا چهرهٔ او را که کمی عصبانی و نگران به نظر می رسید به نمایش گذاشتند ولی با شروع صحبت، صدام حالت عادی خویش را که موضع تهاجمی بود باز یافت.

دیکتاتور ۶۸ سالهٔ سابق که به عنوان متهم در محکمه حضور یافته بود هیچ یک از اتهامات وارد برخویش را نپذیرفت. او محاکمهٔ خود را یک درامهٔ امریکایی خواند که به وسیلهٔ بوش راه اندازی شده تا در انتخابات ریاست جمهوری آینده مجددا برنده گردد.

صدام وقتی در برابر قاضی قرار گرفت، به جای این که جوابگوی سوالات باشد خود خطاب به قاضی سوالاتی را مطرح کرد و تلاش داشت تا به تحریک حس وطن دوستی در قاضی بپردازد. او سعی کرد از این محکمه به عنوان وسیله یی برای تحریک احساسات در جهان عرب نیز سود جوید و دراین راه چندان هم بی توفیق نبود. شبکهٔ تلویزیونی الجزیره صحنه هایی از اعلام جانبداری مردم در بعضی از کشور های عربی را ازصدام حسین به نمایش گذاشت.

قرار بود جمعی از وکلای مدافع از کشور های عرب و اروپا به دفاع از صدام بپردازند ولی هیچ کدام از آنان اجازهٔ حضور در محکمه را نیافتند. -از جمله گفته می شد که عایشه دختر معمرالقذافی که حقوقدان است خواستار شمولیت در تیم وکلای مدافع صدام بود.-

وقتی قاضی از وی خواست تا خود را معرفی کند و خود را رئیس جمهور برحال عراق و نجات دهندهٔ ملت عراق خواند. هرچند چهرهٔ او دیگر آن صلابت یک مرد آهنین را نداشت که هراس بردل مخالفان می افگند اما شخصیت وی به عنوان یک سیاستمدار در گفتارش منعکس بود.

ص۷

در شهر خاروق تاجیکستان

آغا خان دانشگاهی بزرگ می سازد

رهبر اسماعیلیان کریم آغا خان روز دوشنبه وارد تاجیکستان در شهر خاروق شد تا سنگ بنای یک دانشگاه منطقه یی را در این شهر مرکز ولایت بدخشان تاجیکستان بگذارد.

این دانشگاه از معماری ویژه یی برخوردار خواهد بود که در بلندی های پامیر در خارق بنا می شود و قرار است تربیت جوانان ساحات دور افتادهٔ این منطقهٔ آسیایی را به دوش گیرد.

آقای اغا خان رهبر اسماعیله ایجاد این دانشگاه را راهی برای پیوند دادن زندگی مردمانی با جهان مدرن می بیند که در کوهستان دور و بلندی زندگی می کنند.

دانشگاه قرار است ۴۰ میلیون نفر جمعیت منطقهٔ کوهستانی آسیای میانه را پوشش دهد که در مناطق وسیع و دور افتاده یی پراکنده اند و از راه های ارتباطی با دنیای خارج محروم اند. پامیر درمیان چهار منطقهٔ بسیار حساس از جهان قرار گرفته است. تاجیکستان در این منطقه با افغانستان هم مرز می شود ومرزی طولانی با دور افتاده ترین مناطق کوهستانی چین دارد.

همزمان درهمین سفر، آغا خان پل تازه یی را افتتاح کرد که بخش های مرتفع مرزی تاجیکستان وافغانستان را به هم پیوند می دهد و مردم دوجامعه یی که در طول دورهٔ شوروی از هم جدا افتاده بودند، خواهند توانست آزادانه از طریق این پل رفت و آمد کنند.

نیروهای آیساف تاکنون...

مولوی محمد صدیق به زودی آزاد گردد. اما این جریان با تردید دست داشتن نیرو های ایساف در آن شکل پیچیده تری به خود گرفته است بخصوص که یکی از دستگیر شدگان (گلکاری که در خانهٔ مولوی محمدصدیق مشغول کار بود) و تنها کسی است که چند روز بعد از دستگیری آزاد شده است، می گوید: همهٔ ما در یک خانهٔ شخصی در شهر کابل زندانی بودیم. بعدا چشم های مرا بستند و سوار موتر نمودند وپس از طی فاصله حدود ده دقیقه راه، دور تر از خانه رهایم کردند. از آنجا که آیساف شرکت، در این جریان را رد می کند و ستره محکمه نیز ازعلل دستگیری و حتی سرنوشت مولوی محمد صدیق و همراهان وی اطلاعی ندارد این قضیه شکل مرموزی را به خود اختیار کرده است ونشان می دهد، جنگسالان برخلاف ادعای معمول تنها درمیان مجاهدان و مردم بومی نی بلکه درمیان نیروهای خارجی هم وجود دارند به گفتهٔ مردم محل، آیساف به دلیل وظیفه اش منبعی است که می تواند هویت دستگیر کنندگان را افشا سازد.

سوزان میک لئود خپل دری ماشومان په نطفه کی ووژل

نیکمل

دجام جم د ریپوټ له مخې دیوی انگلیسی ښځی د دریو ماشومانو د وژنی راز هغه وخت فاش شو، چی گاونډیانو ئی دهغی کورندی له بد بوی نه شکایت وکړ چی (دسوزان مك لئود) پوری ئی اړه درلوده

کله چی د ۲۰۰۱ ع کال په پیل کی دگاونډیانو دشکایت له امله د نوموړی ښځی کورنده ولټوله شوه دهغی دننه ئی دری ستلونه پیدا کړل چی هریو کی یو ضایع شوی ماشوم اچول شوی و او دستلونو بوی دگاونډیانو دخوروونی سبب شوی و.

دعدلی طب د ډاکترانو څېړنو وښودله چی یو ماشوم د جنین په لومړیو میاشتو کی غورځول شوی و، نور دوه ماشومان بیا څه نا څه د پوخوالی وخت ته رسیدلی و، چی سوزان ضایع کړی وو له دغو اطلاعاتو وروسته مامورینو هڅه وکړه چی وژونکی ئی پیدا کړی. لږی وړخی وروسته

څرگنده شوه، چی وژونکی پخپله سوزان مك لئود وه، چی له هغې څخه د فرغیدو وروسته ئی دری وړه ماشومان په ستلو کی دخپلی کورندی په یوه گوښه کی اچولی و. نوموړی ښځه دماشومانو د وژنی په تور ونیول شوه او هغی اعتراف وکړ چی داقتصادی کمزورتیا له امله ئی دغه ماشومان بی وخته له خپل بطن څخه غورځولی دی. ویل کیږی چی سوزان په ۱۷ کلنی کی دخپل پلار له کوره وتلی او په هوټلونو کی ژوند کوی. نوموړی ښځی محکمی ته ویلی دی، چی خپل لومړی ماشوم ئی ځکه له مخکی ضایع کړی و، او خپل نور دوه ماشومان ئی په وروستیو کلونو کی له خپل بطن نه غورځولی دی دمحکمی قاضی په وروستی غونډه کی دهغی د شه راز وژنی مدرکی ته په ښی سترگه کتلی او وروسته له هغی چی د وژونکی وروستی دفاع ئی واوریده. هغه ئی محکومه کړه چی څو نه لږی تر دریو کالو پوری بندی به شی او له دریو کالو وروسته به ید لومړی خپله روغتیا چك کړی او که چیرته عقلی او جسمی روغتیا ولری، بیا کولای شی بلاربیدو ته زړه ښه کړی

دمحکمی قاضی په تکرار سره و ویل که چیرته هغه بیا دغه راز جنایت ته زړه ښه کړی او یا داچی له ډاکترانو سره له مشوری پرته بلاربه شی جزا به ورکړی شی. قاضی دخپلی دغی پریکړی جزئیات څرگند نه کړل خو دومره ئی وویل سوزان ډیره خوشبخته ده چی دجنین په وروستی پینسه کی ئی خپل ژوند له لاسه نه دی ورکړی

له پورتنی پیښی څخه د لویدیځ فرهنگ له اړوسی څرگندیږی چی دا په یواځی یوه سوزان نه وی چی دخپلی جنسی غریزی دتسکین له پاره په کاباړو او هوټلونو کی څوك لټوی، بلکی داسی په زرگونو او لکونو سوزان به وی، چی په ورته عمل لاس پوری کوی او له دی ویری، چی بی پلاره ماشوم به څه کړی، ب به څنگه هغه ته د ژوند وسایل برابر کړی، پل بچیان لاخپل تخمه کی له خپل بطن څخه گوزاروی او دقتل او جنایت پروا نه لری

موږ خوشبخته یوو چی په خپله اسلامی ټولنه کی اسلامی لوړ شریعت او منلی دودونه لرو او ددغو دوارو ارزښتکینی بیا دا دی چی له حرامی نطفی څخه حرام ماشوم نه منی او نځلی دی ته اړه نه ده چی د دوږدی پیدا کولو له پاره کاباړو یا فاحشه خانوته لاړه شی او بیا دخپلی عیاشی ثمره بی وخته له خپل بطن نه گوزار کړی، قاتله شی او خلك ئی دجنایتکاری په توگه وپیژنی بلکی حلال واده کوی، حلال کورالی کوی او حلالی ماشوم زیږوی

دبدخشان ولایت خلک د انتخاباتو ...

چی دنوم لیکنی دمامورینو د بی پروائی له امله زموږ په زرگونو کسان د رای ورکولو د کارتونو څخه بی برخی شوی دی او دانتخاباتو گډ دفتر خپل کار په نوموړو ولسوالیو کی پای ته رسولی دی. دخینو عینی شاهدانو له خولی داسی ویل کیږی چی دبدخشان ولایت په نورو ولسوالیو کی هم ورته چلند شوی او په زرگونو تنه هغه کسان چی دانتخاباتو دکارت اخیستلو شرایط لری له خپل دغه قانونی حق څخه بی برخی شوی دی

په خپله دبدخشان ولایت په مرکز فیض آباد کی هم دغه راز شکایت موجود دی او زیات شمیر خلك د انتخاباتو د کارت دتر لاسه کولو څخه محروم شوی دی